

DF
11
A72

ΤΟΜΟΣ 30

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

www.libtool.com.cn

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΑΠΟ ΙΟΥΝΙΟΥ 1874 ΜΕΧΡΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1875.

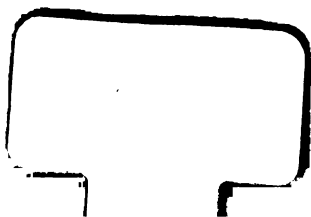

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ ΙΩ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ,

—
1876.

www.libtool.com.cn

Grad
11980783
class
5/5/99

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

www.libtool.com.cn

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΑΠΟ ΙΟΥΝΙΟΥ 1874 ΜΕΧΡΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1875.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ ΙΩ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

1876.

www.libtool.com.cn

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰανουαρίου 1876 ἡμέρα Κυριακῇ, ὥρα 10 $\frac{1}{2}$ π. μ. συνελθόντων εἰκοσιτριῶν ἐταίρων τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας Ἀθηνῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰς γενικὴν ἐπέτειον Συνέλευσιν, προσεφώνησεν αὐτοὺς ὁ πρόεδρος τῆς ἐταιρίας Φίλιππος Ἰωάννου ὡς ἑξῆς.

Ἀξιότιμοι κύριοι Συνέταιροι.

Κατὰ τὴν 24 τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς τοῦ 1874 ἔτους γενομένης ἑκτάκτου συνελεύσεως τῆς ἀρχαιολογικῆς ἡμῶν Ἑταιρίας, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῶν συνελθόντων νὰ συγχροτῶνται εἰς τὸ μέλλον αἱ δύο ἐπέτειοι αὐτῆς συνελεύσεις ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου μηνός, μεσολαβουσῶν μεταξὺ τῆς πρώτης, ἥτοι τῆς λογοδοτικῆς, καὶ τῆς δευτέρας, ἥτοι τῆς ἀρχαιρεσιακῆς, δεκαπέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν, νὰ συγκαλεσθῇ δὲ ἢ μετὰ τὴν 24 Νοεμβρίου 1874 πρώτη συνέλευσις τὸν Δεκεμβριον τοῦ ἐπομένου 1875 ἔτους.

Μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν συνέλευσιν τοῦ Νοεμβρίου μηνός, σκεφθὲν τὸ Συμβούλιον ἐν συνεδριάσει ἔκρινε σκοπιμώτερον νὰ συγκαλῇται ἡ πρώτη συνέλευσις, ἥτοι ἡ λογοδοτικὴ, οὐχὶ ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου μηνός, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἀλλ' ὀλίγας ἡμέρας βραδύτερον, μετὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, ὅτε οἱ ἐτήσιοι λογαριασμοὶ συμπληροῦνται καὶ ἡ ἔκθεσις αὐτῶν δύναται νὰ γείνη πληρεστέρα καὶ εὐθετωτέρα. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, κύριοι, συνεκαλέσθητε σήμερον, ὀλίγον βρα-

δύτερον τοῦ ὀρισθέντος χρόνου, ἵνα λάβητε παρὰ τοῦ Συμβουλίου λόγον τῶν πραχθέντων ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ὀκτωκαιδεκάμηνον χρονικὸν διάστημα.

Παραχωρῶν λοιπὸν κατὰ τὸ σύνηθες εἰς μὲν τὸν Γραμματέα τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας κύριον Στέφανον Κουμανοῦδην τὴν λεπτομερεστέραν διεξήγησιν τῶν πράξεων τοῦ Συμβουλίου, εἰς δὲ τὸν Ταμίαν αὐτῆς κύριον Π. Γιαννόπουλον τὴν ἔκθεσιν τῶν οἰκονομικῶν, περιορίζω τὸν λόγον μου εἰς ὀλίγα τινα, τὰ κυριώτερα, ὅσα νομίζω ἱκανὰ νὰ δηλώσωσιν ἐν συντόμῳ τὸν παραχθέντα ἐκ τῆς Ἑταιρίας μέχρι τοῦδε καρπὸν καὶ τὴν παροῦσαν αὐτῆς κατάστασιν.

Εἶναι ἤδη γνωστὴ ἡ μεγάλη ὠφέλεια, τὴν ὁποίαν ἡ ἀναζήτησις καὶ μελέτη τῶν πολυειδῶν ἀρχαίων ἐλληνικῶν μνημείων παρέχει εἰς τελειότεραν γνῶσιν τοῦ βίου τῶν ἡμετέρων προγόνων, ἰδίως δὲ τῆς ἱστορίας αὐτῶν, τῶν πολιτευμάτων καὶ ἀρχῶν, τῶν θρησκευμάτων, ἐορτῶν καὶ πανηγύρεων, τῶν νομοθετημάτων καὶ τῆς δικαιονομικῆς τάξεως, τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν τῶν λαῶν πρὸς ἀλλήλους σχέσεων, τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας, τῶν τεχνῶν, τῆς νομισματικῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου, ἔτι δὲ τῆς γλώσσης καὶ τῶν πολυειδῶν διαλέκτων αὐτῆς.

Ἀφ' οὗ ἡ Ἑλλάς ὑπέκυψεν εἰς τὸν βαρὺν ζυγὸν ἀλλοτριῶν ἔθνων, ἡ πολιτικὴ καὶ καθόλου ἡ πνευματικὴ τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους ζωὴ ἐξησθένησε βαθμηδόν, τὰ πνευματικὰ αὐτοῦ προϊόντα ἀπέβαλον τὴν προτέραν ἐπαγωγικότητα, ὠλιγωρήθησαν, περιέπεσαν εἰς λήθην ἢ κατεδικάσθησαν εἰς φθορὰν καὶ ἀπώλειαν. Ὅλίγιστοι ἦσαν οἱ προσέχοντες εἰς αὐτὰ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸν μακρὸν τῆς δυσφόρου δουλείας χρόνον· μακάριαι δ' ἐλογίζοντο ἐκεῖνοι τῶν Εὐρωπαίων, οἵτινες μετὰ τὴν μετάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων εἰς τὰς δυτικὰς τῆς Εὐρώπης χώρας ἐδύναντο νὰ μεταβαίνωσιν εἰς χώρας ἐλληνικάς, νὰ ἐπισκέπτονται τὰς ἔτι σωζομένας ἐν αὐταῖς ἀρχαιότητας

να διδάσκωνται δὲ ἐκ τῶν ἀφώνων μνημείων πολλὰ καὶ πολ-
λοῦ λόγου ἄξια. Εἴθε ἀλόγιστός τις αὐτῶν πρὸς τὰς ἑλλη-
νικὰς ἀρχαιότητας ἔρως μὴ ἀπεγύμνου τὴν ἡμετέραν πα-
τρίδα ἀπὸ πολλῶν πολυτίμων προϊόντων τῆς ἀρχαίας καλ-
λιτεχνίας, ὡς ὁ λόρδος Ἐλγῖνος ἔπραξεν, ὁ παρὰ τοῖς ἀλη-
θινοῖς τῶν ἀρχαιοτήτων φίλοις δύσφημον κλέος καταλιπών.

Ἡ ἔρευνα τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαίων μνημείων καὶ ἡ ἄμε-
σος ἐξ αὐτῶν διδασκαλία ἤρχισε νὰ ἐλκύῃ τὴν προσοχὴν
τῶν νέων Ἑλλήνων ὀλίγα ἔτη πρὸ τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀ-
γῶνος, ὅτε ἱλαραὶ τῆς ἐπιστήμης ἀκτῖνες ἤρχισαν ἀπὸ τοῦ
δυτικοῦ ὀρίζοντος ν' ἀνατέλλωσιν εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα
καὶ νὰ διώκωσιν ἀπ' αὐτῆς τὸ μακροχρόνιον σκότος. Σπου-
δαιοτέρα δὲ κατέστη ἡ ἀναζήτησις αὐτῶν καὶ μελέτη μετὰ
τὴν ἐγκατάστασιν τῆς βασιλείας παρ' ἡμῖν, ὅτε καὶ ἡ ἀρ-
χαιολογικὴ Ἑταιρία κατὰ τὸ 1837 ἔτος συνέστη, προε-
δρεύοντος μὲν τοῦ γηραιοῦ καὶ σοφοῦ Ἰακώβου Ρίζου τοῦ
Νερουλοῦ, γραμματεύοντος δὲ τοῦ εὐφυοῦς καὶ φιλοπόνου
Ἀλεξάνδρου Ρίζου τοῦ Ῥαγκαβῆ. Τεκμήρια προφανῆ τῆς
ἔκτοτε προόδου τῶν ἀρχαιολογικῶν ἔργων καὶ τῆς ἀεὶ προ-
χωρούσης ἐν τῇ ἀρχαιολογίᾳ γνώσεως εἶναι αἱ κατ' ἔτος ἐκ-
τεινόμεναι εἰς τε τὴν πρωτεύουσαν καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ
ἑλληνικοῦ βασιλείου ἀνασκαφαί, ἡ πανταχοῦ ἀνίχνευσις καὶ
ἀνεύρεσις νέων μνημείων τῆς ἀρχαιότητος καὶ προϊόντων
τοῦ βίου τῶν ἡμετέρων προγόνων, ἡ αὕξησις τῶν ἀρχαιο-
λογικῶν συλλογῶν, ἡ διὰ περιοδικῶν φύλλων δημοσίευσις
καὶ ἐξήγησις τῶν ἀνευρισκομένων.

Ἡ δὲ ὠφέλεια τῶν ρηθέντων ἔργων δὲν περιορίζεται μό-
νον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς αἰσθήσεως τοῦ ἐν τῇ τέχνῃ καλοῦ
καὶ τὴν διασάφειν πολλῶν σκοτεινῶν τῆς ἀρχαίας ἱστορίας
μερῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πληρεστέραν γνῶσιν τῆς ἀρχαίας
ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῶν διαλέκτων αὐτῆς. Εἰς τὴν γνῶ-
σιν τούτων συνετέλεσε τὸ μέρος τῆς ἡ ἡμετέρα Ἑταιρία

ἀπὸ τεσσάρων μάλιστα ἐτῶν, ἀφ' οὗ ἤρχισε νὰ ἐνεργῇ ἀνὰ-
σκαφὰς εἰς τινὰ μέρη τῆς Βοιωτίας· διότι διὰ τῶν ἀνασκα-
φῶν ἐκείνων ἀνεκαλύφθησαν καὶ ὅροι τινὲς Βοιωτικοὶ καὶ
τύποι γραμματικοὶ τῆς αἰολικῆς διαλέκτου, οὗτ' ἐν τῷ
περὶ διαλέκτων βιβλίῳ τοῦ Ἀρηνσίου περιεχόμενοι, οὔτε ἐν
ταῖς ἑλληνικαῖς ἐπιγραφαῖς τοῦ Βοικίου, οὔτε ἄλλοθεν πρῶ-
τερον γνωστοὶ εἰς τοὺς περὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἀσχο-
λουμένους. Ἰνα δὲ αἱ ἐκάστοτε ἐν Ἑλλάδι ἀνακαλυπτόμε-
ναι εὐμετακίνητοι ἀρχαιοῦτες καταστῶσι χρησιμώτεραι
εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὰς ἀλλοδαποὺς ἢ τοὺς παρ'
ἡμῖν ἀρχαιολογοῦντας, κατ' εἰσήγησιν τῶν παρ' ἡμῖν φι-
λαρχαίων προσευμήθη ὁ γενναιόφρων καὶ αἰμίμηστος ὁμο-
γενὴς Δημήτριος Μπεναρδάκης νὰ συνδράμῃ γενναίως εἰς
οἰκοδομὴν νέου ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου. Οἰκο-
δομηθεῖσης δὲ ἤδη εὐπρεπῶς μιᾶς τούτου πτέρυγος, ἐλή-
φθη πρὸ μικροῦ φροντίς νὰ μετακομισθῶσιν εἰς αὐτὸ τὰ
ἀξιολογώτερα τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπαρχόντων ἀρχαίων γλυ-
πτῶν καὶ ταχθῶσιν ἕκαστον εἰς τὸν προσήκοντα τόπον.
Προχωρεῖ δὲ τὸ ἔργον τοῦτο προσηκόντως. Καὶ ἄλλας δὲ
τοπικὰς ἀρχαιολογικὰς συλλογὰς συνέστησεν ἡ ἀρχαιολο-
γικὴ Ἑταιρία κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη· δύο μὲν ἐν
Βοιωτίᾳ ἐπιστάσιᾳ τῶν κυρίων Π. Σταματάκη καὶ Α. Δη-
μητριάδου, τῶν ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλέντων
ἐκεῖ· τρίτην δ' ἐν Μυκόνῳ ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τῶν ἐνε-
ργηθεισῶν ἐν Δήλῳ ὑπὸ τοῦ πρώην διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀ-
θήναις γαλλικῆς Σχολῆς κυρίου Αἰμ. Βυρνούφ, ἐπιστάσιᾳ
τοῦ αὐτοῦ κυρίου Σταματάκη, τετάρτην δ' ἐν Σπάρτῃ
σπουδῇ καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ τότε τὰ τῆς παιδείας διευθύνοντος
καὶ ἐπαινετῶς ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων φροντίσαντος κυρίου
Ι. Βαλασσοπούλου.

Ἡ ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία ἤθελε βεβαίως κατορθώσῃ με-
γαλῆτερα ἔργα καὶ μεγαλητέραν ἤθελε παραγάγει ὠφέ-

λειαν, ἔαν εἶχεν ἀφθονώτερα τὰ χρηματικά μέσα. Πρὸς ἀπόκτησιν τούτων ἔκρινε τὸ ἀρχαιολογικὸν συμβούλιον ἀναγκαῖον νὰ προκαλέσῃ καὶ προσεκάλεσε πρὸ ἐνὸς ἔτους Βασ. Διάταγμα παρέχον εἰς τὴν ἑταιρίαν τὴν ἄδειαν ἵνα συστήσῃ λαχεῖον συμποσούμενον εἰς ἑν ἑκατομμύριον φράγκων, προσκαλέσῃ δὲ τοὺς φιλαρχαίους, ἢ ἄλλως φιλοτίμους ὁμογενεῖς εἰς ἀγορὰν δελτίων πρὸς ὠφέλειαν αὐτῆς.

Ἀξιεπαινον προθυμίαν ἔδειξαν καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι καὶ αἱ ἐκτὸς αὐτῆς φιλότιμοι ὁμογενεῖς εἰς ἐξώνησιν τῶν ἐκδοθέντων τοῦ λαχείου δελτίων. Ὅθεν ὑπὲρ τὰς δεκαπεντακισμυρίας δραχμαὶ συνήχθησαν, τῶν ὁποίων ἡ κλήρωσις ἐνηργήθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν. Λυπούμεθα δὲ ὅτι, ἐνῶ αἱ ἡμέτεροι φίλοι ὁμογενεῖς καὶ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκτὸς αὐτῆς ἐφιλοτιμήθησαν νὰ συνδράμωσιν εἰς τὰ κοινωφελές καὶ ὄντως ἐλληνικὸν τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας ἔργον, αἱ ἐν Τεργέστῃ Ἑλληνας ἐκώφευσαν πρὸς τὴν φωνὴν τῆς ἀπαύστως γυμνουμένης πατρίδος τῶν καὶ ἐδείχθησαν πρὸς τὰ φθειρόμενα ἢ ὑπ' ἀσυνειδήτων ἀρχαιοκαπήλων κρυφίως ἐξαγόμενα μνημεῖα τῶν πραγόνων τῶν ψυχραὶ καὶ ἀνάλγητοι. Ἐνῶ οἱ ῥηθέντες εὐποροὶ ὁμογενεῖς δαπανῶσι πολλάκις εἰς μίαν μόνην ἑσπερίδα, εἰς ἑν μόνον ἑσπερινὸν τεῖαπόσιον ἑκατοντάδας φράγκων, δὲν ἐδύναντο ἄρα νὰ δαπανήσωσιν ὑπὲρ τῶν πραγματικῶν αὐτῶν μνημείων, ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῆς πατρίδος τῶν οὔτε μίαν φράγκων δεκάδα; Εἰς μόνος ἐξ αὐτῶν ἐδείχθη ὅτι εἶναι τέκνον φιλάτιμον τῆς Ἑλλάδος, προσαγαγὼν ὑπὲρ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας προσὸν ἱκανόν· τούτου δὲν μνημονεύω ἐνταῦθα τὸ ὄνομα, ἵνα μὴ προσκρούσω εἰς τὴν μετριοφροσύνην τσου. Οἱ δὲ ἄλλοι ἀντὶ πάσης συνδρομῆς καὶ βοήθειας πρὸς τὰ ἐν τῇ πατρίδι τῶν χρήσιμα, ἐνθυμοῦνται νὰ στέλλωσι πρὸς ἡμᾶς διὰ τῶν ἐκεῖ ἐκδιδομένων ἐλληνικῶν ἐφημερίδων νοουθεσίας μόνον καὶ παραινέ-

σεις, δεινὴν πολλάκις ἄγνοϊαν τῶν παρ' ἡμῖν μαρτυρούσας
καὶ τὸ γνῶμικὸν ἐκείνο ἐπικυρούσας·

Ἄπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νοθετεῖν σοφοί,
αὗτοι δ' ἁμαρτάνοντες οὐ γινώσκομεν.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οὔτε οἱ ἐν Μαγχεστρίᾳ παροικοῦντες ὁμογενεῖς συνέδραμον εἰς τὸ ὑπὲρ τῶν ἐλληνικῶν ἀρχαιοτήτων λαχεῖον· ἀλλὰ πρῶτον κρίνομεν αὐτοὺς εὐλόγως συγγνωστότερους τῶν ἐν Τεργέστη· δότι πρὸ ἐνὸς ἔτους ἐγγραφέντες εἰς τὸν κατάλογον τῶν μελῶν τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας προσήνεγκον ἅπαξ τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν των πρὸς αὐτήν· ἔπειτα πιστεύομεν, ὅτι ἡ πρὸς τὰ προγονικὰ μνημεῖα δειχθεῖσα ἀδιαφορία δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τοὺς ἐν Μαγχεστρίᾳ φίλους ἡμῶν συμπολίτας, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸν ἐκεῖ τὰ τοῦ προξενείου ἀναδεχθέντα κύριον, ὅστις οὐ μόνον οὐδένα προέτρεψεν εἰς συνδρομὴν, ἀλλ' οὐδ' ἀπεσφράγισε τὸν φάκελλον τῶν δελτίων τοῦ λαχείου, ἀλλ' ἀπέστειλεν αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς ὅπως τὸν ἔλαβε.

Μέγα κατὰ δυστυχίαν ἐμπόδιον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας προεξένησαν μέχρι τοῦδε καὶ ἔτι προξενούσιν ἀρχαιοκάπηλοί τινες παρ' ἡμῖν, οἵτινες οὐδὲν φιλοπατρίας αἰσθημα ἔχοντες, ἀλλ' ἀθέμιτον κέρδος θηρεύοντες ἐπιπίπτουσι πανταχοῦ ὡς κόρακες ἐπὶ τὰ μνημεῖα τῶν προγόνων των καὶ σπουδάζουσι νὰ γυμνώσωσι τὴν μητέρα των Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν ἀρχαίων αὐτῆς κοσμημάτων, πωλοῦντες ἀσυνειδήτως αὐτὰ εἰς τοὺς ἀλλοδαπούς. Αἰσχύνῃ καὶ ἀγανάκτησις καταλαμβάνει πάντα φιλόπατριν Ἑλληνα, βλέποντα ἢ μανθάνοντα ὅτι ὅχι μόνον ἀπαίδευτοι χωρικοί, ἀλλὰ καὶ πολῖται τῆς Ἑλλάδος ὑπερτέρας ἐν τῇ ἐλληνικῇ κοινωνίᾳ θέσεις κατέχοντες καὶ ἔτι δημόσιοι λειτουργοί, οἵτινες ὤφειλον νὰ δίδωσιν εἰς τὸν λαὸν καλὸν ἐθνικῆς φιλοτιμίας παράδειγμα, δὲν συστέλλονται νὰ ἐνεργῶσιν ἄλλοι ἀλλαχοῦ καὶ καθ' ὃν τρόπον δύνανται τὸ παράνομον καὶ

παρ' ἡμῖν μισητὸν τῆς ἀρχαιοκαπηλείας ἔργον. Ἄλλ' ἐὰν τοιοῦτοι ἄνθρωποι εὐρίσκωνται ἐν Ἑλλάδι, διατὶ ἄρα κατεκρίναμεν ἀνωτέρω οὕτω πικρῶς τοὺς ἐκτὸς τῆς πατρίδος διαμένοντας ὁμογενεῖς ἐκείνους, ὅσοι ἐδείχθησαν λίαν ψυχροὶ καὶ ἀδιάφοροι πρὸς τὰς ἀρχαιολογικὰς τῆς Ἑλλάδος χρείας; Διότι, ἀποκρινόμεθα, ἐκεῖνοι μάλιστα τῶν φίλων ὁμογενῶν ὀφείλουσι νὰ παρέχωσιν εἰς τοὺς ἐνταῦθα ἀξιομίμητα παραδείγματα, ὅσοι ἔτη πολλὰ ζῶντες ἐν μέσῳ πεπολιτισμένων λαῶν, ἔχουσι καθ' ἡμέραν πρὸ ὀφθαλμῶν των τοιαῦτα.

Ἀφοῦ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία κατώρθωσε κατὰ τὰ ῥηθέντα νὰ ὑπερβῇ τὰ ἐξ ἀρχῆς ἀπαντῶντα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ποικίλα ἐμπόδια, παρέχει νῦν εἰς ἡμᾶς χρηστοτέρας ἐλπίδας περὶ τοῦ μέλλοντος. Ἄς μὴ διστάζωμεν, ὅτι αἱ ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιοφύλακες, εἰς ὧν τὴν ἀνεύρεσιν καὶ μελέτην εἰχομεν ἤδη ἀπὸ τριακονταετίας σφοδρὸς καὶ φιλοπόνους συνεργοὺς ἱκανὰ μέλη τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς Σχολῆς, ἀπὸ δὲ τριμηνίας τὰ ὁμοίως πολυειδήμονα μέλη τῆς νεοσυστάτου γερμανικῆς Σχολῆς, θέλωσιν ἐρευνηθῇ ἐπιμελέστερον εἰς τὸ μέλλον καὶ μεγαλητέρα ἐκ τῆς τοιαύτης ἐρεῦνης θέλει προκύψῃ ὠφέλεια.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ γραμματεὺς ἀνέγνω τὰ ἐξῆς·

Κύριοι,

Ἡ σημερινὴ λογοδοσία τοῦ Συμβουλίου περιλαμβάνει ἔργα δεκαοκτῶ μηνῶν, τὰ ὅποια γενικῶς θεωρούμενα εἶναι μὲν ἴσως ἀνάλογα τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος καὶ τῶν πλέον ἢ ἄλλοτε ἐν ἴσῳ χρόνῳ δαπανηθέντων χρημάτων καὶ ἐμφαίνουσιν οὕτω τὴν πολυειδῆ ἀνάπτυξιν τῶν τῆς Ἑταιρίας δυνάμεων, κατὰ τύχην δέ τινα δὲν παρουσιάζουσιν

ἔκτακτόν τι προϊόν, ὅπερ διὰ λόγου ἐκτιθέμενον νὰ κάμνη πολλήν εἰς τοὺς ἀκροατὰς ἐντύπωσιν. Ἀλλ' ὅμως δύναται τις, νομίζομεν, ἀκούσας τὰ ῥηθησόμενα νὰ συμπεράνη τόδε, ὅτι οὕτω τινὰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ὠδοποιήθησαν, ὥστε μᾶλλον ἀπροσκόπτως νὰ χωρήσῃ τὸ μέλλον Συμβούλιον εἰς ἐπιχειρήσεις καρποφορωτέρας.

Προτάσσομεν δὲ καὶ ἐφέτος κατὰ ἐπικρατῆσαν ἔθος τὰ περὶ τῶν ἐταίρων, τῶν παρεχόντων τὰ χρηματικὰ μέσα, δι' ὧν τελοῦνται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων ἔργα. Τὰ ἔργα ταῦτα πολλοὶ τὰ θέλγουσι καὶ ἐκ τῶν μὴ ἐταίρων, καὶ τὰ ἀπαιτοῦσι μάλιστα οὗτοι σφοδρότερον, διότι, φαίνεται, δοξάζουσιν ὅτι ἡ Ἑταιρία ἡμῶν εἶναι ἄτομόν τι, γυνή τις, ἔχουσα σῶμα καὶ δυνάμεις, ἄδηλον πόθεν πεπορισμένα, ἐκ θεοῦ τυχόν ἢ ἐκ τῆς φύσεως, δι' ὧν νὰ κατορθώνῃ τὰ ὅσα βούλεται· καὶ λοιπὸν οἱ τοιοῦτοι συχνὰ ἐρωτῶσι· διὰ τί ἡ Ἑταιρία δὲν κάμνει τοῦτο ἢ ἐκεῖνο ἐκ τῶν δεόντων, ὅπερ αὐτοὶ ἐν τῇ ὑπὲρ τῶν ἀρχαίων πολλῇ μερίμνῃ των συνορῶσιν· ἀπαραλλάκτως ὅπως καὶ περὶ τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν πλείστοι τὴν αὐτὴν δυστυχῶς ἔχουσιν ἔννοιαν, καὶ ταύτην ὡς γυναικᾶ τινὰ ἐκλαμβάνοντες, ἐκτὸς αὐτῶν τῶν ἐκάστων ὑπάρχουσαν, καὶ τελεσιουργοῦσαν διὰ νοὸς ἰδίῳ καὶ δυνάμεων καλὰ ἢ κακὰ, ὡς νὰ ἦτό ποτε δυνατόν τοῦτο παρ' οἰωδήποτε λαῷ καὶ νὰ μὴ ἀλήθευε λογικῶς, ὅτι μόνον ἐκ τῆς τῶν πολλῶν, τῶν πάντων, ἀρμονικῆς συμπράξεως συνίσταται καὶ τὰ δέοντα καταπράττουσι καὶ ἔθνη καὶ ἑταιρίαι καὶ πᾶς τοιοῦτος ἀνθρώπων σύλλογος. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ ἐρωτῶσι πολλοί· διὰ τί ἡ Ἑταιρία ἢ ἡ Κυβέρνησις δὲν κάμνει τὸ καὶ τό; ἔπρεπε νὰ ἐρωτῶσιν οὕτω· διὰ τί ἐγὼ δὲν κάμνω τὸ καὶ τό; — τὸ καθήκον των δηλαδή. Ταῦτα εἶναι τὰ δίκαια. Λέγομεν δὲ περὶ τῶν ἐταίρων, ὅτι κατὰ τοὺς 18 τούτους μῆνας οὔτε πλείότεροι ἀναλόγως παρὰ ἄλλοτε ἐταῖροι νέοι προσῆλθον, εἰς τὴν ἑταιρίαν ἡμῶν, οὔτε οἱ παλαιοὶ ἐδείχθησαν

περὶ τὴν καταβολὴν τῶν συνδρομῶν των ταχτικώτεροι, οὔτε (τὸ παντοτερινὸν ἡμῶν μεμψιμοίρημα·) οἱ ἔξω τῶν Ἀθη-
νῶν ἐπίτροποί μας ἐγένοντο δραστηριώτεροι. Ἀλλ' ἂν καὶ
ἐν τούτοις ἐμείναμεν σχεδὸν στάσιμοι, τὸ ὅλον ὅμως τῶν
εἰσπραχθέντων ἀνέβη εἰς ἱκανὸν ποσόν, ἕνεκα προσφορῶν
τινῶν γενομένων ἐκτάκτως καὶ ἕνεκα τῶν ἐκ τῶν κεφαλαίων
τῆς Ἑταιρίας προσιόντων τόκων, ὥς θέλετε ἀκούσει μετ' ὀλί-
γον παρὰ τοῦ ταμίου.

Κατὰ τοὺς 18 μῆνας ἐνεγράφησαν πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι
νέοι ἐταῖροι ἐκ τῶν τῆς πόλεως ταύτης κατοίκων ἢ ἀλλα-
χόθεν εἰκοσιέξ. Ἐκ τοῦ ὅλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ μητρώφῳ
ἐγγεγραμμένων ἀπέθαναν, καθ' ὅσον ἐμάθομεν, δώδεκα.
Συνδρομὴν δὲ κατέβαλον 167, καὶ δὴ 106 μὲν ἐκ τῶν ἐν
Ἀθῆναις κατοικούντων, ὄντων περίπου διακοσίων, 15 δὲ
ἐκ τῶν πολλῶν, τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου, 46
δὲ ἐκ τῶν πολὺ πλειόνων, τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Τὰ ὀνό-
ματα τῶν συνδραμόντων καὶ τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς ἐνὸς
ἐκάστου θέλουν κατὰ τὸ σύνηθες δημοσιευθῇ ἐν τέλει τῆς
ἐκθέσεως ταύτης. Ἡμεῖς δὲ ἀναφέρομεν ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα
τῶν ἐλευθεριωτέρων, τῶν δόντων ἀπὸ 100 δραχμῶν καὶ ἀνω-
τέρω, οἱ ὅποιοι ἐφέτος ἦσαν πλειότεροι παρὰ ἄλλοτε. Ὁ
παρ' ἡμῖν Ἑνρῖκος Σχλίεμανν ἔδωκεν 9015 δραχμάς, ὁ ἐν
Κωνσταντινουπόλει Χρηστάκης Ζωγράφος 2300, ὁ ἐν Πε-
τροπόλει Ἰω. Κοντογιαννάκης 1145, ὁ ἐν Τεργέστη Γε-
ώργιος Ἀφεντούλης 300, ὁ ἐν Ἀγγλίᾳ Λουκᾶς Μαυρογορ-
δάτος 280, ἡ ἐνταῦθα Παρασκευὴ Γοργόλη 224, ὁ πρε-
σβευτῆς τῆς Βορείου Ἀμερικῆς Μερεδιθ Ῥήδ 200, οἱ ἐν-
ταῦθα ἀδελφοὶ Ἑμμανουήλ 160, ὁ πρεσβευτῆς τῆς Μεγά-
λης Βρετανίας Οὐίλ. Στοούαρτ 100, ὁ ἐν Βιέννῃ Σίμων Σί-
νας 100. Ἐν τοῖς ἐλευθερίοις δὲ εἶναι κατατακτέα καὶ δύο
κοινὰ ἤτοι σωματεῖα, τὸ ἡμέτερον Ἑθνικὸν πανεπιστήμιον
διὰ δρ. 1000 καὶ ὁ δῆμος Ἑρμουπολιτῶν Σύρρι διὰ δρ. 400.

Δῆμοι δὲ συντρέχοντες τῇ Ἑταιρίᾳ, ἂν θέλῃ νὰ μάθῃ ἡ ἔν-
τιμος ὁμηγυρίς, λέγομεν, ὅτι εἶναι δύο μόνοι, ὁ ἥδη ὀνομα-
σθεὶς καὶ ὁ τῶν Πειραιέων, οὐδεὶς δὲ ἄλλος ἤδη ἀπὸ ἐτῶν
πολλῶν. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐν ἔτει 1858, ὅτε ἀνέστη ἡ Ἑται-
ρία εἰς νέαν ζωὴν, ὅχι ὀλίγοι δῆμοι ἐπροθυμήθησαν νὰ συν-
δράμωσιν, ἀλλὰ μετὰ δύο τρία ἔτη ἔπесαν εἰς τὴν προτέραν
ἀδιαφορίαν, καὶ πολλῶν ἐνεργειῶν γενομένων παρὰ τοῦ
Συμβουλίου καὶ ἐγκυκλίων δὲ πάλιν ὑπουργικῶν ἐκδοθει-
σῶν, δὲν κατωρθώθη τίποτε. Μομφῆς δὲ διὰ τοῦτο εἶναι, νο-
μίζομεν, ἄξιοι ὅχι μόνον οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ δημοτικοὶ σύμ-
βουλοι, ἀλλὰ καὶ οἱ νομάρχαι, οἱ μὴ ποιοῦντες τὰς δεούσας
παρατηρήσεις ἐν καιρῷ τῆς συντάξεως τῶν δημοτικῶν προ-
ϋπολογισμῶν. Ἄν πρὸ δέκα ἢ δεκαπέντε ἐτῶν δὲν ἤθελον
οἱ τοῦ βασιλείου δῆμοι καὶ τὰ μοναστήρια δὲ (διότι καὶ ταῦτα
εἰς τὴν αὐτὴν ὑπάγονται κατηγορίαν) νὰ συντρέχωσι τῇ
Ἑταιρίᾳ, ἠδύναντο ἴσως κάπως νὰ δικαιολογῶνται λέγοντες,
ὅτι πάντα σχεδὸν τὰ ἀρχαιολογικὰ ἔργα ἐγίνοντο τότε πρὸς
ἀνάδειξιν καὶ περιποίησιν τῶν ἐν Ἀθήναις μνημείων· ἀλλὰ
τὸ νὰ ἐξακολουθῇ καὶ ἀπὸ πενταετίας ἤδη ἡ αὐτὴ ἀδιαφο-
ρία τῶν δῆμων καὶ τῶν μοναστηρίων, ὅτε δαπανᾷ ἡ Ἑται-
ρία τόσας χιλιάδας δραχμῶν ἐτησίως ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς
ἐπαρχίαις ἀρχαίων μνημείων καὶ τῆς συναγωγῆς αὐτῶν καὶ
εὐθετήσεως ἐν ἰδίαις συλλογαῖς, εἶναι τῇ ἀληθείᾳ πολὺ λυ-
πηρόν. Βλέπον ταύτην τὴν δυσθεράπευτον ἀδιαφορίαν τὸ
Συμβούλιον καὶ σκεπτόμενον, τίνι τρόπῳ νὰ συνάξῃ ὡς πλεῖ-
στα χρήματα πρὸς τέλεσιν ἔργων ἀναγκαιοτάτων καὶ διὰ
διαφόρους λόγους ἀνεπιδέκτων ἀναβολῆς, κατέφυγεν εἰς
τὴν πρὸ πολλοῦ ἐν αὐτῷ κυοφορουμένην ἰδέαν περὶ λα-
χείου ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων, ἣν καὶ ὑπεστήριξε πρὸ ἐνὸς
ἔτους ὁ τότε ὑπουργὸς τῆς παιδείας, καὶ οὕτως ἐξεδόθη τὸ
βασιλ. διάταγμα τῆς 29 Νοεμβρίου 1874, δι' οὗ ὠρίσθη
νὰ ἐκδοθῶσι κληροὶ ἐνὸς ἑκατομμυρίου νέων δραχμῶν, ὧν

τὸ τρίτον νὰ δοθῇ εἰς κέρδη, τὰ δὲ ἄλλα δύο τρίτα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἔργα ἀρχαιολογικά. Πῶς δὲ ἐχώρησαν τὰ τοῦ λαχείου τούτου, πάντες τὸ ἐμάθετε πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος, ὅτε ἔγινεν ἡ πρώτη ἐκκύβευσις. Θὰ ἐξακολουθήσουν δὲ καὶ ἄλλαι μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὀρισμένου ποσοῦ.

Προβαίνομεν τώρα εἰς τὰ λοιπὰ ῥητέα. Ἐκ τῶν πολλῶν ἔξω τῶν Ἀθηναίων ἐπιτρόπων τῆς Ἑταιρίας οἱ ἐν τῷ δεκαοκταμῆνῳ χρόνῳ ἐνεργήσαντες προθύμως καὶ ἀποτελεσματικῶς καὶ διὰ τοῦτο ἄξιοι τῆς ἡμετέρας εὐγνωμοσύνης εἶναι τρεῖς μόνοι, ὁ ἐν Καλκούττα τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν ἀρχιμανδρίτης Δαμασκηνὸς Παπασφυρόπουλος, καὶ ἐκ προτέρων ἐτῶν γνωστὸς ὁμῖν, ὁ ἐν Ἰωαννίνοις Ἑλλήνι πρόξενος Α. Λόντος καὶ ὁ ἐν Πετροπόλει ἱατρὸς Γεώργ. Συμβουλίδης.

Ἔργα δὲ τῆς Ἑταιρίας ἀρχαιολογικά, εἰς ἃ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν εἰσπραχθέντων χρημάτων ἐδαπανήθη, εἶναι τὰ ἑξῆς.

Πρῶτον ἀνασκαφαί. Ἐπὶ δεκαῆξ μῆνας ἄνευ διαλείμματος μέχρι τέλους τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου αὗται ἐξηκολούθησαν ἐν Ἀθήναις. Καὶ πρότερον μὲν ἐσχάπομεν περὶ τὸ εὐλόγως ὑποτιθέμενον Δίπυλον, ἔξω τῆς γραμμῆς τοῦ ἀρχαίου περιβόλου, ὕστερον δὲ ὀλίγον ἀπωτέρω, πρὸς νότον τῆς παρὰ τὸ ἐκκλησιδίου τῆς ἀγ. Τριάδος δεξαμενῆς. Ἐκατέραν τῶν θέσεων τούτων καὶ τὰ ἀναφανέντα αὐτόθι ἃς θεωρήσωμεν χωριστά.

Ἐν τῇ προτέρᾳ θέσει ἐξηκολούθησαν αἱ ἐκ τοῦ παρελθόντος ἔτους σκαφαὶ καὶ χωρὶς νὰ ἀρθῶσιν ἐκ μέσου τὰ μέγιστα τρία κωλύματα, ἅπερ ἤδη δις καὶ τρίς ἐν ταῖς ἐπετείοις ἡμῶν λογοδοσίαις δεινολογοῦντες ἐμνημονεύσαμεν. Οὔτε τὸ ὑδραγωγεῖον δηλαδὴ οὔτε οἱ τοῦ φωταερίου σωλῆνες οὔτε ὁ τῶν ἀκαθάρτων τῆς πόλεως ὑδάτων ὀχετὸς

εἶχον μετατεθῆ ἢ ἄλλως οἰκονομηθῇ, ὅτε μετὰ τὴν ἐν μηνὶ
Ἰουνίῳ τοῦ 1874 λογοδοσίαν μας ἐκόντες ἄκοντες ἤρχί-
σαμεν πάλιν αὐτόθι τὰς σκαφὰς τὰς ζητητικὰς τοῦ Διπύλου,
ἐλπίζοντες, ὅτι ὁ μέλλων χρόνος, ἴσως δὲ καὶ μέγα τι ἀρ-
χαιολογικὸν εὕρημα, ὥς τις θεὸς ἀπὸ μηχανῆς ἐπιφαινόμε-
νος ἤθελε φέρεи τὴν εὐκταίαν λύσιν τῶν δυσχερειῶν, κινῶν
καὶ τὰς νωθρευομένας διοικητικὰς ἀρχὰς πρὸς ἐνέργειαν
τελεσφόρον, ἐξ ἧς ἅμα μὲν εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν, ἅμα δὲ
καὶ εἰς τὴν ὑγείαν καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῆς πρωτευούσης ὀ-
φελος ἤθελε προέλθει· ἀλλὰ θαύματα πρὸς ἐκπληξιν τοῦ
ἀνθρώπου καὶ ἐξέγερσιν τῶν δυνάμεών του δὲν γίνονται καθ'
ἐκάστην, μᾶλλον δὲ ὁ κλῆρος τῆς ἀνθρωπότητος φαίνεται
ὅτι εἶναι νὰ κάμνῃ μικρὰ καὶ ἐπίπονα βήματα πρὸς τὴν
ἀνάντη ὁδὸν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐπιστήμης. Οὕτω λοι-
πὸν προέβημεν σκάπτοντες παρὰ τὴν γραμμὴν τοῦ ὕδραγω-
γείου, ἐνδοτέρῳ τοῦ νοτιωτέρου ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις πυ-
λαίου ἀνοίγματος, τοῦ ὀρωμένου μεταξὺ δύο βάσεων πύρ-
γων. Ἐκεῖ εἶχε φανῇ ὑπόνομός τις παλαιά, χωροῦσα ἀπὸ
δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, κακῶς δὲ ἐκτισμένη ἐκ μικρῶν καὶ
μεγάλων λίθων, ληφθέντων ἐκ παλαιότερων κτισμάτων, ἐν
οἷς ἦσαν καὶ τινες ἔχοντες ὄχι ἀσήμους ἐπιγραφάς, ἄλ-
λοι δὲ ἦσαν γλυπτοί, τεμάχια μάλιστα σαρκοφάγων, δύο
τριῶν, μετὰ μυθικῶν παραστάσεων, τέχνης τῶν ὑστέρων Ῥω-
μαϊκῶν χρόνων. Πάντα ταῦτα διαλύοντες, ὡς εἰκός, τὴν κα-
κόκτιστον ὑπόνομον, ἐξήγομεν. Εἷτα δὲ χωρούσης τῆς ἀνα-
σκαφῆς πλειότερον πρὸς ἀνατολάς, ἀνεφάνη ἡ ὑπόνομος γεν-
ναιότερα, μὲ σωζομένην ἐκατέρωθεν ἀρχὴν καμάρας στερεω-
τάτης ἐκ λίθων πωρίνων μεγάλων καὶ κανονικῶν καὶ μὲ
στρώσιν τοῦ κάτω ἐδάφους ἐπιμελῇ. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω
τότε ἐφαίνοντο ἐπὶ μῆνας τινάς, τῶρα δὲ ἀπὸ πολλοῦ ὄχι
πλέον, διότι ὕδωρ ἐκεῖ πολὺ τὸ μὲν ἀναβρύον, τὸ δὲ ὄμβριον
ἐπεισερόν ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων τόπων τὰ καλύπτει ἐντελῶς

σχεδόν. Τότε δὲ, ἀφοῦ ἐπὶ μέτρα περίπου δέκα παρηκολούθησamen τὴν ὑπόνομον, ἔχουσιν χαμηλὸν ὀριζόντειον στέγασμα κατὰ τὸ πλεῖστον συμπεπτωκὸς καὶ τὸ ὁποῖον καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ διελύομεν, ἵνα ἐξαγάγωμεν ἐξ αὐτοῦ μάρμαρα γλυπτὰ ἢ ἐνεπίγραφα, εἶδομεν ἐνώπιόν μας ὑψουμένην γέφυράν τινα καμαρωτήν, τὰ ὀπίσω μὲν ἐκτισμένην πλίνθοις ὁπτοῖς, ἔχουσιν δὲ τὸ πρὸς δυσμὰς πρόσωπον ἀποτελούμενον ἐξ ἐνδὲς ὑπερμεγέθους μαρμάρου λευκοῦ, ἡμικυκλίου σχήματος, ὅπερ ἐφαίνετο μὲν καὶ φαίνεται ἔτι ὑπερέχον τοῦ ὕδατος, ὡς τις ἀψίς, ἦτο δὲ ὄντως ὄχι ἄλλο ἢ στρογγύλου ποτὲ μεγάλου μνημείου βάσις ἡμίσεια. Ἐκεῖ δὲ τεθεῖσα ὀρθή κατὰ τοὺς χρόνους ἴσως τοῦ μεσαιῶνος καὶ στηριχθεῖσα ὑπὸ δύο ὀρθῶν μαρμάρων ἀπετέλει οἷον πρόσωπον τοῦ ὑψηλοτέρου μέρους τῆς ὑπονόμου καὶ ἐν μέρει αὐτὴν ἀπέφρασσε καὶ πάλιν ἤνοιγε διὰ θύρας καὶ θυρίδος, τῶν μορφουμένων μεταξὺ τῶν δύο ὀρθῶν μαρμάρων, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ δὲν ἦσαν ἐπὶ τούτῳ εἰργασμένα, ἀλλὰ εἰλημμένα ἐκ παλαιῶν ἄλλων κτισμάτων καὶ ἐνεπίγραφα. Τὸ παράξενον τοῦτο κτίσμα μένει οὕτω ὡς τὸ εὖρομεν. Ἡ δὲ σκαφή προχωρήσασα ἐσωτέρω μέχρι τινός ἔδειξε τὴν ὑπόνομον ὄχι καλῶς διατηρουμένην καὶ διακοπτομένην δὲ πως διὰ τινων μεγαλολίθων τοίχων, διεύθυναι δὲ ἔχουσιν μᾶλλον νοτιοανατολικὴν πρὸς τὴν πόλιν, ἣν ὅμως δὲν ἠδυνήθημεν νὰ παρακολουθήσωμεν, διότι ἤδη εἶχομεν φθάσει τὸ τρομερὸν τῇ ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ πρᾶγμα καὶ ὄνομα—ὄρια ἰδιοκτήτου ἀγροῦ. Ἰσως ἡ ὑπόνομος αὕτη εἶναι τὸ τέρμα ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν ποτὲ καὶ ὁ μακαρίτης Ῥόσς καὶ ἄλλοι, ἐσωτέρω τῆς πόλεως εὐρόντες τινὰ κάθοδον, εἰσέδυσαν καὶ εἶπαν, ὅτι ἦτο ἐν μέρει κιονοστήρικτος καὶ ἐχώρει πρὸς τὸν νῦν μητροπολιτικὸν ναόν. (*) Ἡ δὲ ἑταιρία ἡμῶν τῷ 1858 ἀναζή-

(*) Ἴδε Ross, *Archaeolog., Aufsätze*. 1, σελ. 154—6.

τήσασα τὴν θρυλουμένην κάθοδον διὰ σκαφῆς παρὰ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Φιλίππου καὶ δυτικομεσημβρινῶς αὐτοῦ, δὲν ἐπέ-
 τυχε νὰ τὴν εὔρη, φαίνεται δὲ ὅτι κρύπτεται ὑπὸ τὰς προτε-
 λευταίας οἰκίας τὰς ἐπὶ τῆς βορείας γραμμῆς τῆς ὁδοῦ Ἀδρι-
 ανοῦ, ὡς ἔχομεν λόγους νὰ εἰκάζωμεν (*). Ταῦτα παρεχβατικῶς
 ἐκ δὲ τῶν ἀνευρεθέντων ἐν τῇ ἀνασκαφῇ, περὶ ἧς ἡμῖν ὁ
 λόγος, δὲν κρίνομεν ἐνταῦθα ἀρμόδιον νὰ ἀναφέρωμεν (**)
 ἄλλα, εἰμὴ δύο τρία μεγίστων διαστάσεων τμήματα δωρικοῦ
 γείσου ἐκ λίθου πωρίνου, τὰ ὅποια ἦσαν ἐν ἄλλοις μετα-
 γενεστέροις κτίσμασιν ἐνφυκοδομημένα, ἡμεῖς δὲ τὰ ἐξηγά-
 γομεν καὶ ἐκεῖ παρὰ τὸ καλόκτιστον μέρος τῆς ὑπονόμου
 τὰ ἀφήσαμεν, σχεδὸν κατὰ χώραν ὅπου εὐρέθησαν. Ἀξία
 κρίνομεν αὐτὰ σημειώσεως καὶ μελέτης παρ' ἀρχιτεκτόνων,
 ἵνα, εἰ δυνατόν, ἐξευρεθῇ τῷ χρόνῳ, εἰς τίνα ἄρα γε ποτε
 ἀνῆκον οἰκοδομῇ, εἰς τὸν περίβολον καὶ τὴν αὐτοῦ που πλη-
 σίον ὑπατιθεμένην πύλην, ἣ εἰς στοάν τινα, ἐξ ὧν μνημο-
 νεύει ὁ Πausanias κατὰ τὴν εἴσοδόν του εἰς τὸν ἔσω Κερα-
 μεικόν ; Εἰς ἐν δὲ ἄλλο μέρος, βορειότερον τοῦ τόπου περὶ
 οὗ τῶρα λαλοῦμεν, ἐντὸς τοῦ περιβόλου καὶ πλησιέστατα
 τῇ θέσει, ἐνθα ἡ τοῦ Ξενοφάνους γνωστὴ ἐπιγραφή εἶχε
 προπερύσειν εὐρεθῇ, ἀνεσκάψαμεν, κατὰ τύχην σχεδὸν, δύο
 ἐκ λίθου Πεντελησίου ἀκέφαλα καὶ ἄχειρα φυσικοῦ μεγέθους
 ἀγάλματα, τὸ ἐν πιθανῶς Ἀσκληπιοῦ, τὸ δὲ θηλείας τινὸς
 θεότητος, ἴσως Ἀρτέμιδος, τὰ ὅποια μετὰ ταῦτα μετεκομί-

(*) Αὐτοῦ που, ὡς 100—120 βήματα δυτικῶς τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Φιλίππου, ἐπὶ τῆς βορείας γραμμῆς τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ, κτιζομένης τῷ 1860 οἰκίας τι-
 νός, εὐρέθη εἰς ἱκανὸν βάθος ὑπόνομος ἐστεγασμένη ἐν μέρει ὑπὸ μεγίστων
 ἀρχαίων ἐπιτυμβίων στηλῶν καὶ ἄλλων μαρμάρων. 186 Ἐπιγραφὰς Ἑλλη-
 νικὰς κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνεκδότους, φυλλάδιον Α' ἐν Ἀθήναις, 1860, ἐν
 σελ. 29. Ἀλλὰ τίς ἠδύνατο καὶ τότε καὶ τῶρα νὰ ἀναζητήσῃ ὑπὸ τόσας
 ἰδιωτικὰς οἰκίας τὴν διεύθυνσίν της!

(**) Ἐν Ἀθηναίῳ τόμ. 3, σελ. 267—273 ἐδημοσιεύθησαν ὅχι ὅλγαι
 λεπτομέρειαι καὶ αἱ κυριώτεραι τῶν εὐρεθεισῶν αὐτόθι ἐπιγραφῶν.

σῆσαν εἰς τὸ ἐθνικὸν Μουσεῖον. Ἡ τέχνη των ὄχι ἀξιοκαταφρόνητος. Ἐπλανήθη δὲ ἡ ἀνασκαφὴ καὶ εἰς ἄλλα μέρη, ἔξω τοῦ περιβόλου, ἔνθα δὲν ἐκωλυόμεθα, καὶ εὐρέθησαν διάφοροί τινες θεμέλιοι κτισμάτων δυσερμηνεύτων, μάλιστα πρὸς βορρᾶν τοῦ ὕδραγωγείου, ἃ καὶ νῦν φαίνονται εἰς βάθος πέντε καὶ τι πλέον μέτρων, καὶ τάφοι αὐτόθι ὀλίγοι εἰς τὸ αὐτὸ βάθος, ἐξ ὧν εἷχεν ἓν μέγα ἀρχαϊκώτατον ἀγγεῖον μέγαρας περὶ τὸν λαιμὸν ἀνδρῶν στενωτάτης ὁσφύος, ἄλλος δὲ πλησίον μίαν στάμνον μὲ γραφὰς τοῦ Διονυσιακοῦ μύθου, τέχνης τῆς ἐν ἀκμῇ. Ἐν ἄλλῃ δὲ θέσει βορειότερον καὶ πλησιέστατα τῷ περιβόλῳ ἐντὸς τοίχου τετραγώνου ἀσβεστοκτίστου εὐρέθη παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα κεκρυμμένη οὔσα λάρναξ μεγάλη μαρμαρίνη, κεκοσμημένη γλυφᾶς καὶ κάλυμμα ἔχουσα διαμεμορφωμένον εἰς κλινωστρωμνὴν, ὅλως δὲ ἀλύμαντος, τὴν ὁποίαν ἀνοίξαντες εὐρομεν ἔσω δύοσκελετοὺς καὶ πλούσια χρυσᾶ κτερίσματα, ἐν οἷς καὶ ζεῦγος ψελλίων ἐγγράμματον, ἔχον τὰ «Φιλωτέρα Ἀμυμώνης,» πιθανῶς τὸ ὄνομα τοῦ ἐτέρου τῶν νεκρῶν καὶ χρυσοῦν νόμισμα μνημόνιον τοῦ Ἀδριανοῦ Καίσαρος, περὶ τῶν ὁποίων ἅμα τῇ εὐρέσει ἐγράφησαν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἐνταῦθα ἰκανὰ καὶ περιττὸς τώρα ὁ πλείων περὶ αὐτῶν λόγος. — Εἴτα ἐχωρήσαμεν πρὸς τὰ μεσημβρινοδυτικὰ μέρη, καὶ ἐκεῖ, μεσημβρινῶς τοῦ ὕδραγωγείου, εὐρομεν μίαν ἐκτενῆ γραμμὴν τοίχου, ἐξ ὀγκωδῶν μαρμάρων καὶ πωρίνων λίθων ἐκτισμένην καὶ ὑποδεικνύουσαν τὴν πρὸς δυσμὰς καὶ τὸ ἐκκλησιδίων τῆς ἀγ. Τριάδος ἐξακολούθησιν τῆς προμνημονευθείσης ὑπονόμου, διότι καὶ βορείως τοῦ ὕδραγωγείου ὁμοία γραμμὴ τοίχου καὶ πρότερον εἶχε φανῇ, οἷον ἔρυμά τι αὐτῆς ἐκατέρωθεν. Ταύτην τὴν γραμμὴν τοίχου, οὖσαν ὄχι κανονικῶς ἐκτισμένην, ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ διαλύσωμεν ἐν μέρει, διότι ἐβλέπομεν ὅτι εἶχεν ἐνφοδομημένα ὄχι ὀλίγα ἐπιτάφια μνημεῖα ἐνεπίγραφα. Ὅθεν ἐξηγάγομεν ἰκα-

νὰ ἐξ αὐτῶν, ἕως οὗτου πλησιάσαντες εἰς τὸ ἐκκλησιδίων τῆς ἀγ. Τριάδος, εἶδομεν ἀριδῆλως σωζομένην. ὑπὸ τὸ ὕδραγωγεῖον μίαν πλευρὰν τῆς μεγαλολίθου καὶ κανονικῆς ὑπὸνόμου, ὃ δὲ περὶ αὐτὴν χώρος ἐπαρουσίαζεν ἐν ἀταξίᾳ θεμελίου τινὰς κτισμάτων, ἀλλὰ καὶ λάρνακας νεκρῶν, ὅμως δὲ ἐφαίνετο καὶ φαίνεται ἔτι, ὅτι ἐκεῖθεν πρὸς βορρᾶν ἔστρεφε ποτε ἡ ὑπόνομος, ἀλλὰ κατεστραμμένη ἢ τὸ πλεῖστον ἢ ἐντελῶς, καὶ ἔτεινε πρὸς τὴν εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα ἄγουσαν ὁδόν. Ἐνταῦθα ἡ σκαφή ἀφοῦ ἔφθασε, πλησιέστατα τῷ ἐκκλησιδίῳ καὶ παραπλεύρως αὐτοῦ πρὸς τὸ βόρειον μέρος, εἰς βάθος 4 1/2 μέτρων, ἔδειξεν, ὅτι τὸ ἔδαφος συνίστατο ἐξ ἄμμου τὸ πλεῖστον ποταμοκλύστου καὶ συντριμμάτων κεραμίων, ὅπερ ἄξιον τῷ ὄντι παρατηρήσεως, διότι οὕτως ἐξέλιπε πᾶσα ἐννοία περὶ λόφου ἐνταῦθα πετρώδους φυσικοῦ, ὁποῖον πάντες οἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντες τοπογραφικοὶ πίνακες ἐσημείουσιν τὸν τόπον, ἐφ' οὗ τὸ ἐκκλησιδίων. Ἡμεῖς δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἂν ποτε τὸ ἐκκλησιδίων καθαιρεθῇ, θὰ ἔχη τις νὰ σκάπτῃ ὑπ' αὐτὸ εἰς πέντε τοῦλάχιστον μέτρων βάθος, πρὶν ἢ εὔρῃ τὸ ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ γλῶσση λεγόμενον παρθενικὸν ἔδαφος.

Ἀπὸ δὲ τῆς 10 Φεβρουαρίου 1875 μετεβιάσαμεν τοὺς σκαφεῖς εἰς τὸν τόπον τῆς ποτὲ μεγάλης Στακτοθήκης, ἐντὸς ὄντα τοῦ ἀρχαίου περιβόλου. Ἐκεῖ εἰς ὀλίγον βάθος καὶ πλησιέστατα καὶ σχεδὸν κολλητὰ εἰς τὸν ἀρχαῖον περιβόλον ἐφάνησαν θεμέλιοι ἰδιωτικῶν οἰκιῶν, πιθανώτατα τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὡς εἰκάζεται ἐκ τινων ἰδιοτήτων τοῦ διαγράμματός των. Ὡς τὸ πολὺ ἐφάνησαν τὰ ἐδάφη των ἐστρωμένα μὲ ψηφίδας κοινῆς ἐργασίας, τινὰ δὲ δωμάτια, ὑπεράνω τῶν θεμελίων ὡς 1 καὶ 1 1/2 μέτρον σωζόμενα, εἶχον καὶ ἔχουσιν ἔτι (*) διατηρούμενα τὰ θυραῖα

(*) Καὶ θὰ ἔχουσιν ὅσον χρόνον εὐδοκήσῃ τὰ ἀγιοπαῖδα τῆς πλησίον συνοικίας. Διὰ πᾶν δὲ ἐνδεχόμενον ἐκδίδεται σήμερον σχέδιον αὐτῶν.

ἄνθ' ἵματα μὲ χαλκᾶ κοιλώματα, ἐφ' ὧν ποτε οἱ ὀτροφίγ-
γες ἐκινούντο, ἔσωθεν δὲ ἐπὶ τῶν τοίχων διατηρεῖται χρί-
σμα ἥτοι κονίαμα καθ' ὅλου μὲν λευκόξανθον, ἔχον δὲ ἐρυ-
θροῦ, πρασίνου καὶ κιτρίνου χρώματος ζώνας διαφόρους, ὑπὸ
τάς ὁποίας κατωτάτω περιθέουσι καὶ κοσμήματά τινα μεγάλα
ἐρυθροῦ χρώματος ἀνθεμοειδῆ, ἀπομιμούμενα καὶ ὡς ἔλικας
Ἰωνικῶν κιονοκράνων, πεφορτωμένας μὲ σχήματά τινα τρια-
νοειδῆ, χονδροειδοῦς μὲν τέχνης, ἀλλὰ πάντως ἔτι τοῦ ἀρχαίου
κόσμου καὶ ὅχι τοῦ μεσαιωνικοῦ. Αὕτη ἡ περὶ τῆς ἐποχῆς
τῶν οἰκῶν τούτων γνώμη ἐκρατύνη καὶ ἐκ τῆς αὐτόθι εὐ-
ρέσεως συμπαγοῦς τινος βώλου ἀργυρῶν Ἀττικῶν νομι-
σμάτων, τετραδράχμων τε καὶ δραχμῶν, ἐν ὧν 58 (36
μὲν τετράδραχμα, 22 δὲ δραχμαί) τὰ ὅποια καθαρισθέντα
ἐφάνησαν τὰ πλεῖστα ὄντα τῶν χρόνων τοῦ βασιλέως Μι-
θριδάτου, καὶ τινα αὐτῶν λίαν σπάνια ἢ καὶ μοναδικά. Ἀλ-
λως ἡ θέσις αὕτη, καθαρισθεῖσα εἰς ἱκανὴν ἔκτασιν, δὲν ἀνέ-
δειξε πολλοῦ λόγου ἄξια, διότι καὶ δὲν ἐσκάψαμεν βαθέως,
μὴ θέλοντες νὰ ἀφανίσωμεν τὰ ἐδάφη τῶν οἰκιῶν.

Ἀφοῦ δὲ ὅλον τὸν χώρον ἡρευνήσαμεν ὅσος ἦτο τοῦ δημο-
σίου, καὶ δὲν μᾶς ἐσυγχωρήθη νὰ προβῶμεν περαιτέρω, ἀνι-
χνεύοντες τὸν παρὰ ταῖς ἀρχαίαις ἰδιωτικαῖς οἰκίαις περίβολον,
ὅπως ἐποθοῦμεν, μετέβημεν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος
Ἰουνίου πρὸς σκαφὰς εἰς τὸ προμνημονευθὲν μέρος, τὸ πρὸς
νότον τῆς δεξαμενῆς τῆς ἀγ. Τριάδος. Κυρίως ἡμεῖς εἵχομεν
ζητήσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀνασκαφὴν τὸν τόπον,
τὸν πρὸς δυσμὰς τῆς δεξαμενῆς καὶ ἀριστερὰ τῆς ἱερᾶς
ὁδοῦ, ἐλπίζοντες αὐτοῦ σειρὰν ἥτοι γραμμὴν ἀρχαίων μνη-
μάτων ἐπισήμων νὰ εὕρωμεν, ἀλλ' ἔνεκα δυσκολιῶν τινῶν
ἡ Κυβέρνησις τὸν παρακείμενον τόπον μόνον μᾶς παρεχώ-
ρησε, τὸν πρὸς νότον, ὅστις εἶναι ἐπὶ τῆς νέας ὁδοῦ Πειραιῶς
ἐν δεξιᾷ κατιόντων καὶ ἐδέχθημεν ἐκεῖ νὰ σκάψωμεν, ἐπ' ἐλπίδι
νὰ ἐπιτύχωμεν γραμμὴν ἄλλην μνημάτων, ἀπὸ τοῦ γνωστοῦ

Χαρωνείου μνήματος πρὸς δυσμὰς κατ'εὐθείαν. Ὅθεν τέσσα-
ρας ἐκεῖ ὅλους μῆνας μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου ἐσκάπτο-
μεν, ὅχι ὁμῶς ἀποκομίζοντες ἀλλαχοῦ τὰ χῶματα, ἀλλὰ
ἀφοῦ ἐβλέπομεν, τί περιεῖχον τὰ βάθη καὶ ἐξήγομεν ὅ,τι
ἀρχαῖον ἦτο ἐξαγώγιμον, πάλιν ἐπερρίπτομεν τὰ χῶματα
εἰς τὸ ἀνεσκαμμένον μέρος καὶ οὕτω προέβημεν ἀνερευνη-
σαντες ἔκτασιν γῆς ὡς 75 μέτρων μήκους καὶ 25 πλάτους.
Ἦδυνάμεθα δὲ ταύτην τὴν μέθοδον ἐνταῦθα ν' ἀκολουθή-
σωμεν, διότι δὲν εὐρίσκοντο μνήματα ὀρθὰ ἢ ἄλλα κτίσμα-
τα στερεά, ἀλλὰ ταφαὶ πολλαὶ καὶ ἐπάλληλοι, ἡ ἐκ κεράμων
συνηνωμένων τεγοειδῶς πρὸς ἐπικάλυψιν τοῦ νεκροῦ, ἡ ὡς
λάκκοι ἐπιμήκεις ἐν τῇ γῇ ἐσκαμμένοι, ἡ καὶ, τὸ περιέργον,
ὅστ'α πλεῖστα κεκαυμένα καὶ ἄκαυτα, ὡς στρώματα ἢ φλέβες
ἐν τῇ γῇ ἀνεφαίνοντο πολλαχοῦ, οἷον πολυάνδριά τινα. Μόνον
δὲ δύο τρεῖς κιονίσκοι ἐπιτύμβιοι, εὐρεθέντες ὀρθοὶ εἰς ὀλίγον
βάθος, ἀφέθησαν παρ' ἡμῶν κατὰ χώραν καὶ μία ὡσαύτως
στήλη τῶν πλατειῶν. Ἐνα δὲ ὄγκον κτιστὸν τετράγωνόν
πως, ἀλλ' ἄμορφον, διότι εἶχον ἀπ' αὐτοῦ πρόπαλαι ἀφαι-
ρεθῆ αἱ ἐπικαλύπτουσαι τὰς πλευράς του λεπταὶ μαρμά-
ρου πλάκες, ἐσκεπάσαμεν πάλιν, σημειώσαντες μόνον τὴν
θέσιν του. Οἱ τάφοι πάντες ἦσαν εἰς παντοίας διευθύνσεις
καὶ ἄλλοι μὲν αὐτῶν εἶχον κτερίσματα, ἄλλοι δὲ ὅχι. Ταῦτα
δὲ ἦσαν παντοῖα, μόνον ὅχι πῆλινα εἰδῶλια, εἰ δέ τινα τοι-
αῦτα ὀλίγα εὗρομεν σῶα ἢ βεβλαμμένα, ἦσαν ἐσκορπισμένα
ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ. Τὰ τιμιώτατα δὲ τῶν εὐρεθέν-
των, πλὴν τινων ἀναγλύφων ἐπιτυμβίων ὅχι μεγάλων καὶ
πολλῶν ἐπιγραφῶν, ἦσαν πρῶτον δύο εὐμεγέθεις Σειρῆνες
μαρμάριναι, ὧν ἡ μία σώζει καὶ τὴν κεφαλὴν, εὐρεθεῖσαι ὅχι
ἐπὶ τῶν ἰδίων μνημάτων, δι' ὃ καὶ ἀπεκομίσθησαν παρ' ἡμῶν
εἰς τὸ ἐθνικὸν Μουσεῖον, καὶ δεύτερον ἀγγεῖα πῆλινα πολλά,
μάλιστα λήκυθοι, τῶν λευκῶν, μετὰ γραφῶν, ἐν αἷς πρω-
τεύει μία ἡ τὸν Χάρωνα ἔχουσα ἐν τῷ πορθμείῳ καὶ παρὰ

τὴν δονακόφυτον ὄχθην τῆς λίμνης γυναιῖκα προσερχομένην ἵνα εἰς τὸ πορθμεῖον ἀναληφθῇ. Πλεῖσται δὲ ἄλλαι λήκυθαι τοῦ ἀρχαῖκου ρυθμοῦ μετὰ γραφῶν καὶ ἄλλα μικρὰ πρὸ πάντων καὶ πολύσχημα ἀγγεῖα βραχέως οὕτω ἀναφέροντες, ἵνα μὴ ὅλως τὰ παραδράμωμεν, ἐξαίρομεν ἔτι δύο τῶν μειζόνων στάμνων ἦτοι ὑδριῶν, τὴν μὲν ἔχουσαν γραφὴν τῆς κρίσεως τοῦ Πάριδος, τὴν δὲ Ἀμαζονομαχίαν, καὶ οὕτω τὸν περὶ ταύτης τῆς ἀνασκαφῆς λόγον παύομεν.

Ἐδᾶπανήθησαν εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τὰς περὶ τὸ Δίπυλον καὶ κατὰ τὴν Στακτοθήκην δρ. 25569» 20. Εἰς δὲ τὰς τῶν τάφων 3741» 60. Εὐχαρίστως δὲ ἀγγέλλομεν τοῖς ἐταίροις, ὅτι ἡ περὶ τοὺς τόπους τούτους τοῦ Διπύλου καὶ τοῦ ἔξω Κεραμικοῦ ἐν γένει σκαφὴ εὐκολωτέρα ὅπως οὖν θὰ γίνῃ εἰς τὸ μέλλον Συμβούλιον, ἐπειδὴ πρὸ τριῶν περιπτου μηνῶν συνετελέσθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡ μετὰθεσις τοῦ ἐκεῖ ὑδραγωγείου, ἂν δὲ καὶ πρὸς διοχέτευσιν τῶν ἀκαθάρτων καὶ τῶν λιμναζόντων ὑδάτων κατασκευασθῇ ὑπόνομος, ὥς μᾶς ἐδόθη ἀρτίως ὑπότχεσις παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου (*), τότε δὲν μένει σχεδὸν ἄλλη εὐχὴ ἡμῶν ὑπόλοιπος, εἰμὴ ἡ περὶ μεταθέσεως τῶν τοῦ φωταερίου σωλήνων.

Μικρὰ δέ τις ὀλίγων ἡμερῶν σκαφὴ ἐγένετο ἀρχὰς Δεκεμβρίου τοῦ 1874 ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ Ἰλίου οὐ μακρὰν τῆς μεγάλης γεφύρας, ὑπὲρ ἣν διέρχεται ὁ σιδηρόδρομος. Εἶχεν ἐκεῖ εὐρεθῇ τυχαίως ἐν καλὸν καὶ μέγα ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον, κατὰ τι ὁμῶς κολοβόν, ὅπερ κατέσχευεν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν Ἑταιρίαν νὰ κάμῃ τινὰ περαιτέρω ζήτησιν, μήπως εὐρεθῇ τὸ λείπον μέρος τοῦ ἀναγλύφου. Ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν δὲν εὐρέθη, ἄλλου δὲ ὀγκωδεστάτου ἀναγλύφου μέ-

(*) Ἡδὲ ἐνῶ ταῦτα τυποῦνται (μέσα Μαρτίου), ἔχει ἀρχίσει ἡ τῆς ὑπονόμου κατασκευή.

ρος άνεσχάφη, ἔχον 3 μορφὰς ἀκεφάλους, καὶ εἰς κιονίσκας ἐπιτύμβις, ὅστις, ὡς καὶ τὸ ἀνάγλυφον, εἶχαν ἐντοιχισθῇ ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς πιθανῶς χρόνοις εἰς τινα γραμμὴν τοῖχου ἀποτελοῦντος αἵμασιαν τοῦ ποταμοῦ. Ταῦτα ἐξήχθησαν ἐκεῖθεν τῇ δαπάνῃ δρ. 132.

Ἐγένετο καὶ ἐν τῇ Ἀ τ τ ἄ λ ο υ σ τ ο ᾱ ἐργασία τις τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1874. Περὶ τὴν στοὰν ταύτην ἀπὸ τοῦ 1860 ἀσχολεῖται ἐκ διαλειμμάτων ἡ Ἑταιρία, ὡς ἐκάστοτε αἰρονταί τινα τῶν ἐμποδίων, τῶν κωλύοντων τὴν ἀποτέλεσιν τοῦ ὅλου ἔργου. Κατεδαφίσθη λοιπὸν ἡ πρὸς τῷ βορειοδυτικῷ αὐτῆς ἄκρῳ ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ, καὶ οὕτως ἡλευθερώθη ἐντελῶς μὲν ὅχι τὸ ὅλον ἄκρον, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἀνεδείχθη κάλλιον ἢ ἐκεῖ ἐν τετραγώνῳ εἰσοχῇ πρότερον (τὸν Ἀπρίλιον) ὑποφανεῖσα ἐξέδρα (*) καὶ ἐγνώσθη, ὅτι ἦτο αὕτη ὠκοδομημένη ἐπ' αὐτοῦ τοῦ χεῖλους τοῦ πρὸς βορρᾶν μεγαλολίθου κρηπιδώματος τῆς ὅλης οἰκοδομῆς, ἐνθα καὶ οὐδεμία δευτέρα θύρα ἢ κλίμαξ ἄγουσα πρὸς τὸ χαμηλότερον ἔδαφος ἐφάνη ὑπάρχουσα, ὡς πρότερον εἰκάζετο. Ἦτο λοιπὸν τὸ βόρειον τῆς στοᾶς ἄκρον διάφορον τοῦ νοτίου κατὰ τινα. Περὶ τῆς στοᾶς ταύτης ἐξέδωκεν ὀλίγῳ πρὸ τῶν ἡμετέρων τελευταίων ἐργασιῶν μονογραφίαν ἀξιόλογον ὁ ἐκ Βερολίνου ἀρχιτέκτων Adler, καὶ ἐδοκίμασε νὰ ἀναπαραστήσῃ τὸ ὅλον αὐτῆς σχέδιον καὶ τὴν ἄποψιν ὡς πιθανώτατα. Ἐλπίζει τὸ Συμβούλιον, προσεχῶς καὶ ἄλλαι τινὲς ἐργασίαι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας αὐτόθι νὰ τελεσθῶσι, καὶ τότε, νο-

(*) Ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τοῦ 1874 ἐν σελ. 22 ἀφηγούμενοι τὰ κατὰ τὴν στοὰν ἔργα δὲν ἠδυνήθημεν νὰ διακρίνωμεν ἀκριβῶς τὴν ἐξέδραν, διότι ἡ μετακόμισις τῶν χωμάτων δὲν εἶχε συντελεσθῇ, ὠνομάσαμεν δὲ «ἐδῶλια δύο ἐσωτέρω τῶν δύο παραστάδων τῆς ἐκεῖ θύρας». Νῦν δὲ λέγομεν, ὅτι ἡ θύρα δὲν παρέχει ἐξοδὸν ἐξω τῆς οἰκοδομῆς, ἀλλ' εἶναι μόνον ἄνοιγμα πρὸς ἓνα μικρὸν τετράγωνον χώρον, ὅστις κατὰ τὰς τρεῖς πλευράς του ἔχει συνεχὲς ἐδῶλιον καὶ εἶναι αὐτὸ δὴ τοῦτο ὅπερ ἐξέδραν καλοῦμεν.

μίζομεν, θὰ εἶναι καιρὸς νὰ ἐπενέγκῃ ὁ προμνησθεὶς λόγιος ἀρχιτέκτων τὰς δεύσας προσθήκας καὶ μεταβολὰς εἰς τὰ σχέδιά του.

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν τελευταίαν ἐν ἧτ' Ἀττάλου στοὰ ἔργασίαν καὶ εἰς τινὰς ἐπισκευὰς αὐλογύρων κτλ. δραχμ. 974:15.

Ἰδίως δὲ ἐπισκευὴ ἀρχαίου μνημείου ἐγένετο μία. Ὑπεστηρίχθη τὸ βάθρον τοῦ γνωστοῦ κολοσσιαίου ἀγάλματος, τοῦ ἐπὶ τοῦ νησιδρίου, τοῦ πρὸ τοῦ λιμένος Ῥάφτη τῆς Ἀττικῆς, διότι, καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, ἡπειλεῖτο ἡ πτώσις του. Τώρα ἀφοῦ ἐγινεν ἡ δέουσα ὑποικοδομὴ καὶ περιζώσεις διὰ στερεῶν σιδηρῶν στεφανίων ἐπιστάσις τοῦ Π. Στασταματάκη καὶ δαπάνη δρ. 647:10, ἡσφαλίσθη καλῶς.

Εἰς ἀναστηλώσεις δέ, ἰδρύσεις, συγκολλήσεις, μετακομίσεις ἀρχαίων καὶ ἄλλα τοιαῦτα Μουσειακὰ ἔργα ἐδαπανήθησαν δρ. 564:50.

Ἐνταῦθα περίπου ἀρμόζει νὰ μνημονεύσωμεν καὶ ἑνὸς πολυδαπάνου ἔργου τῆς δεκαοκταμηνίας ταύτης, ὅπερ οὔτε ἐπισκευὴ οὔτε ἀνασκαφὴ κυρίως δύναται νὰ ὀνομασθῇ, διότι εἶναι καθαίρεσις, κατεδάφισις ἀρχαίας οἰκοδομῆς, πρὸς ἀποκάλυψιν καὶ ἀνάδειξιν ἄλλης ἀρχαιοτέρας καὶ τιμιωτέρας, ἐννοοῦμεν τὴν καθαίρεσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀθηνῶν ἀκροπόλεως μεσαιωνικοῦ πύργου, τὴν ὁποίαν τὸ Συμβούλιον ἐξετέλεσε τῇ γενναίᾳ χορηγίᾳ τοῦ παρ' ἡμῖν ἀπὸ ἐτῶν διατρίβοντος φιλαρχαίου ἀνδρὸς Ἐνρίκου Σχλιέμανν. Εἶχε σχεδὸν λάβει παρὰ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως τὴν ἄδειαν τῆς καθαίρεσεως ὁ ἀνὴρ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1874 καὶ εἶχε συμφωνήσει τὸ ἔργον μετὰ τινος ἐδῶ ἐργολάβου ἀντὶ 13 χιλιάδων δραχμῶν καὶ εἶχε δώσει αὐτῷ καὶ ἀρράβωνα 4 χιλ. δραχμᾶς, ὅτε ἡ ἄδεια ἀνεστάλη καὶ δὴ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, διότι ἡ Κυβέρνησις πρὸ πολλοῦ καὶ αὐτὴ ἐβουλεύετο νὰ κατεδαφίσῃ τὸν πύργον, τὸν τόσον ἀπρεπῶς ἐπικαλύπτοντα μέρος τῶν

γεραρῶν Προφυλαίων καὶ διαφθείροντα τὴν ἀρμονίαν τῶν γραμμῶν τῆς ὀλης ἀκροπόλεως, ἀνέβαλλε δὲ τὸ ἔργον διὰ τὴν πολλὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην· ἀλλ' ὅπωςδῆποτε ἡ ἄδεια τότε δὲν ἐδόθη. Ὅθεν ὁ Σχλίσμανν προσήνεγκεν εἰς τὴν Ἑταιρίαν ἡμῶν τὰς 9 χιλιάδας δραχμῶν, ἃς ἐμελλε νὰ δώσῃ ἔτι εἰς τὸν ἐργολάβον, ἂν ἐξετελεῖτο τὸ ἔργον, καὶ ἀφῆκεν εἰς αὐτὴν τὴν φροντίδα τῆς τοῦ ἔργου ἐκτελέσεως ἐν καιρῷ εὐθεωτέρῳ. Ὁ καιρὸς οὗτος ἦλθε διὰ τε τὸν ἐν-θουσιώδη δωρητὴν καὶ διὰ τὸ τῆς Ἑταιρίας Συμβούλιον μετὰ 11 μῆνας, ἥτοι τὸν Ιούνιον τοῦ 1875. Ἡ Κυβέρνησις ἔδωκεν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς Ἑταιρίας τὴν ἄδειαν τῆς καθαιρέσεως καὶ τὸ ἔργον ἐτελέσθη καλῶς, στέρξαντος καὶ τοῦ ἐργολάβου νὰ λάβῃ μόνον 8 ἔτι χιλιάδας δραχμῶν, ὥστε αἱ χίλια ἔμειναν εἰς ὄφελος τοῦ ταμείου τῆς ἑταιρίας. Εἶναι δὲ περιττὸν νὰ ἀναφέρωμεν εἰς τὴν μνήμην τῶν ἐνταῦθα συνηγμένων ἐταίρων ὅ,τι αὐτοὶ ἰδίους ὁμμασιν εἶδαν ἀναβάντες πολλάκις εἰς τὴν ἱεράν ἄκραν καὶ γινώσκουσι καλῶς, ὅτι δηλ. πλεῖστα καὶ μέγιστα μέλη ἀρχιτεκτονικὰ τῶν Προφυλαίων, βαρβάρως ποτὲ ἐντειχισθέντα εἰς τὸν πυργῆρην ἐκεῖνον ὄγκον, ἐξήχθησαν καλῶς, ὡσαύτως δὲ καὶ σπουδαῖαι ἐπιγραφαὶ ἱκαναὶ καὶ γλυπτὰ τινα ὅχι ὅλως λόγου ἀνάξια, τὸ δὲ μέγιστον, ἀνεδείχθη ἡ ἐτέρα τῶν πτερύγων τοῦ Μνησικλείου ἀρχιτεκτονήματος κατὰ τὸ ἀρχικόν της σχέδ.ον καὶ ἀποκατέστη ἡ Ἑλληνικὴ φυσιογνωμία τοῦ τηλαυγοῦς προσώπου τῆς ἀκροπόλεως καθαρά καὶ ἀμιγῆς παντὸς ὀθνείου, ἐφ' οἷς πᾶσι χάριν ὁμολογοῦμεν εἰς τὸν αἵτιον.

Ἐγένοντο καὶ κατὰ τὴν δεκαοκταμηνίαν ταύτην ἀγο-
ραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλου-
τισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας, τοῦ ἐν τῷ Βαρβακείῳ. Τὸ
δαπανηθὲν ποσὸν εἶναι δρ. 3893:50. Ὅλίγα δὲ σχετικῶς
πρὸς ἄλλα ἔτη ἡγοράσθησαν ἀρχαῖα, τὸ μὲν διότι ὀλίγα ἐν
γένοι αἷξια λόγου ἐκομίσθησαν εἰς ὄψιν τοῦ Συμβουλίου, τὸ

δὲ διότι δὲν ~~συνεφωνήσαμεν~~ μετὰ τῶν πωλητῶν, τιμιουλκούντων ὑπερμέτρως. Τὸ νὰ ἔρχωνται ὀλίγα εἰς ὄψιν τοῦ Συμβουλίου ἀρχαῖα ἔχει αἰτίαν διττήν· πρώτην, ὅτι ἀπλοϊκοί πινες κάτοχοι ἀρχαίων φοβοῦνται πάνυ παραλόγως τὴν Ἑταιρίαν ὥς τινι ἀρχήν, δυναμένην δῆθεν καὶ κατάσχεσιν νὰ κάμνη τῶν παρ' ἰδιώταις ἀρχαίων ἄνευ ἀποζημιώσεως· δευτέραν δὲ, ὅτι οἱ ἐνταῦθα ἀρχαιοκάπηλοι, οἱ τὴν ἐξαγωγήν τῶν ἀρχαίων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παρανόμως διενεργοῦντες, ἔχουσι παρὰ τοῖς πολλοῖς ἤδη πρὸ καιροῦ διαβεβλημένον τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας, ὅτι τάχα δὲν προσφέρει δικαίας τιμὰς. Οὐδέτερον τούτων ἀληθεύει.

Ἀνοίγει δὲ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας διὰ τε τοὺς ἐταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης δις τῆς ἐβδομάδος, δευτέραν καὶ τετάρτην (*), παρεχομένων καὶ πασῶν τῶν εὐκολιῶν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐν αὐτῷ ἀρχαίων, συμφώνως πρὸς τὰ ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ ἐλευθερίῳ ὀργανισμῷ τῆς Ἑταιρίας. Ἀλλ' ὀλίγοι ἐκ τῶν ἡμετέρων φοιτῶσιν εἰς τὸ Μουσεῖον καὶ οὗτοι χάριν ἀπλῆς περιεργείας, ὅχι δὲ χάριν σπουδῆς, πολὺ δὲ πλειότεροι ξένοι Εὐρωπαῖοι, οἵτινες καὶ ἀντιγράφουσι συχνὰ καὶ σχεδιάζουσι καὶ ἀποτυποῦσι. Δὲν ἡξεύρομεν δὲ, πότε τούτους θὰ μιμηθῶσι καὶ οἱ ἡμέτεροι λόγιοι καὶ τεχνῖται, οἷον γλύπτται, ζωγράφοι, φωτογράφοι. Ἄς ἐλπίζωμεν ὅμως τοῦτο ἐκ τῆς ἀποτελειώσεως τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων Ἐθνικοῦ Μουσείου, ἔνθα ποτὲ συγχομισθέντα πάντα τῶν Ἀθηνῶν τὰ ἀρχαῖα, τὰ τε τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑταιρίας, καὶ διευθετηθέντα καλῶς θέλουσι κατὰ τὸ πιθανὸν πλειότερους προσελκύει θεατὰς καὶ διεγείρει τὴν νῦν παρ' ἡμῖν ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ κοιμωμένην αἰσθησιν τοῦ ἐν τῇ τέχνῃ καλοῦ. Ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο, ἡ ἀποτελειώσις τῆς μνησθείσης οἰκοδομῆς, ἥ, ἀκριβέστερον εἰπεῖν, τῆς

(*) Τὸν μὲν χειμῶνα ἀπὸ 2—4 ὥρ. μ. μεσημέρ. τὸ δὲ θέρος ἀπὸ 3—5.

μιάς αὐτῆς γραμμῆς τῆς τοῦ προσώπου, ἐνῶ τὸν προπαρελθόντα Νοέμβριον τοῦ 1874 ἐφαίνετο πᾶνυ προσεχῆς, ἐπισπεύδοντος τὸ πρᾶγμα ἀξιεπαίνως καὶ ἐξευρίσκοντος τοὺς πρὸς τοῦτο πόρους τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῆς παιδείας, καὶ ἐνῶ εἶχε γίνεи ἐναρξίς εἰσχομιδῆς ἀρχαίων καὶ διευθετήσεως, ὅτε καὶ τὰ ἐκλεκτότερα τῶν ἐν τῷ Βαρβακείῳ λιθίνων ἐκεῖσε μετεχομίσθησαν, αἰφνης τὸν Ἀπρίλιον τὰ πάντα ἐσταμάτησαν, καὶ ἄδηλον πότε πάλιν θὰ ἐπαναληφθῇ ἡ εὐκταία ἐνέργεια. Χρέος εἶχε ταῦτα τὸ Συμβούλιον νὰ δηλώσῃ εἰς τοὺς συνηγμένους ἐνταῦθα ἐταίρους, ἵνα καὶ αὐτοί, καθ' ὅσον ἰδίᾳ ἕκαστος δύναται, συντελέσωσι μετὰ τοῦ μέλλοντος Συμβουλίου πρὸς τὴν τοῦ τόσον ποθητοῦ καὶ ἀπαιτήτου ἔργου ἐκτέλεσιν, τὴν εὐπρεπῆ καὶ ἀσφαλῆ ἀποκατάστασιν τῶν ἀξίων λόγου ἀρχαίων τῆς τε Ἑταιρίας καὶ τοῦ Κράτους, παρακινουῦντες παντὶ τρόπῳ καὶ ὡς ὑπουργοὶ καὶ ὡς βουλευταὶ καὶ ὡς δημοσιογράφοι καὶ ὡς πολῖται ἐν γένει φιλόκαλοι τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ ἀναβάλλῃ ἐπὶ πλέον τὴν τελείωσιν τοῦ Μουσείου. Ὡς νῦν ἔχουσι τὰ πράγματα, εἶναι πολὺ τῷ ὄντι λυπηρὸν νὰ βλέπῃ τις κατακείμενα ἀτάκτως ἐν τῷ νέῳ Μουσείῳ τὰ πλεῖστα τῶν μεταχομισθέντων ἀρχαίων ἐκ τοῦ Θησειοῦ, ἐκ τῆς Ἀδριανείου στοᾶς, ἐκ τοῦ ὥρολογίου τοῦ Ἀνδρονίκου Κυρρῆστου καὶ ἀλλαχόθεν, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἐκ τοῦ Βαρβακείου, ὡς εἴπομεν. Ταῦτα ἐν ταῖς πρότερον αὐτῶν θέσεσιν εἶχάν τινα τοῦλάχιστον τάξιν, πολλὰ μάλιστα ἦσαν καὶ ἐν καταλόγοις ἐντύποις περιγεγραμμένα παρ' ἄλλογενῶν καὶ ἠδύναντο εὐχερῶς πως νὰ μελετῶνται παρὰ τῶν φιλαρχαίων. Τώρα καὶ αὕτη ἡ εὐκολία ἐξέλιπεν, ἀναμιχθέντων τόσων διαφορῶν προελεύσεως ἀρχαίων καὶ συσσωρευθέντων ἐν ἐνὶ τόπῳ ἄνευ νέας κατατάξεως. Ἐσχεδιάσθη μὲν ἡ κατάταξις, ὡς ἀπητεῖτο, καὶ ἤρξατο καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ἰδρυσις, ὡς προείπομεν, ἀλλ' ἀπὸ ἐγγὲς μηνῶν οὐδὲν περαιτέρω διευθετήθη, μόνον

δ' ἐκ διαλειμμάτων ἢ ἄτακτος καὶ ἄλλων ἀρχαίων συσώρευσιν ἐκεῖ ἐπῆρχετο, ὥς ἐκάστοτε ἠναγκαζόμεθα. Οὕτω ἐσχάτως, ἐπειδὴ ἐν τῷ Βαρβακείῳ ἦτο στενοχωρία διὰ τὰς αὐξηθείσας τῶν φοιτῶντων μαθητῶν τάξεις, ἠναγκάσθη ἡ Ἑταιρία νὰ κενώσῃ δύο ἐκ τῶν τοῦ Μουσείου δωματίων καὶ τινὰ μὲν τῶν ἀρχαίων τῆς νὰ συμπυκνώσῃ ὅπως δῆποτε ἐν τοῖς ἄλλοις δωματίοις καὶ ἐν τοῖς σκοτεινοῖς ὑπογείοις, ἄλλα δὲ μετακομίσασα εἰς τὸ νέον Μουσεῖον ν' ἀποθέσῃ ὅπως ἔτυχε. Τούτου τοῦ κακοῦ, κύριοι, «πάντας ἡμᾶς δεῖ τέμνειν φάρμακον», ἵνα μὴ καὶ ὑπὸ τῶν ξένων ψεγώμεθα. Μεθ' ὅλα ταῦτα βλέπομεν εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ κράτους ὅτι ἐσημειώθησαν 12 χιλιάδες δραχμῶν διὰ μετακόμισιν καὶ ἀνίδρυσιν ἀρχαίων ἐν τοῖς Μουσείοις· ἀλλὰ τοῦτο τὸ ποσὸν ἀρκεῖ διὰ τοιαῦτα ἔργα ;

Δ ω ρ ε α ἰ ἀ ρ χ α ἰ ὶ ω ν εἰς τὸ τῆς Ἑταιρίας Μουσείου ἐγένοντό τινες καὶ τὴν δεκαοκταμηνίαν ταύτην, ὥς καὶ τὰ παρελθόντα ἔτη, παρὰ διαφόρων ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ κατοικούντων ὁμογενῶν καὶ ἀλλογενῶν, ὧν τὰ ὀνόματα θὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ὅταν τυπωθῇ· ἀνεγράφοντο δὲ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἐν ταῖς δηλώσεσιν, ἃς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας κατεχώριζεν ἐκάστοτε εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς πρωτευούσης. Ἐξαιρέτου δὲ μνείας ἀξιοῦμεν ἐνταῦθα τέσσαρα ὄωρα· α'. τὸν διπρόσωπον Διόνυσον ἐν σχήματι Ἑρμοῦ τῆς τετραγώνου ἐργασίας, ὃν ἡ Α.Μ. ὁ βασιλεὺς ἀνασκάψας ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ σταδίῳ τέως μὲν ἐφύλαττεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις, πρὸ δέκα δὲ μηνῶν προσήνεγκε τῇ Ἑταιρίᾳ. Ὁ Ἑρμῆς οὗτος ἤδη καὶ ἰδρῦθη ἀξιοπρεπῶς ἐν τῷ νέῳ Μουσείῳ· β'. τὰ διάφορα χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ ἄλλης ὕλης ποικίλα ἀρχαῖα, τὰ ὅποια ἡ Ἑθνικὴ τῆς Ἑλλάδος Τράπεζα πρὸ τῶν πυλῶνων τοῦ καταστήματός τῆς εἶχεν ἀνασκάψει πρὸ 10 ἐτῶν καὶ πρὸ ὀλίγου εἰς τὸ Βαρβάκειον προσήνεγκεν· γ'. μίαν μαρμαρίνην Ἀθηναῖς προτομὴν κροσσιαίου μεγέθους,

ἦν ὁ ἐνταῦθα φιλέλλην Ἐνρ. Τράϊμπερ προσήνεγκεν· δ'. ἓνα βωμόν, ἀρχαίκας ἔχοντα γλυφάς, ὃν ἡ ἐνταῦθα συμπολι-
τις ἡμῶν Εὐανθία Θ. Κανταιλλιέρη προσήνεγκεν.

Ἐν τῇ συντάξει τοῦ λεπτομεροῦς καταλόγου τῶν τῆς Ἑταιρίας ἀρχαίων ἐφθάσαμεν νῦν μέχρι τοῦ γενικοῦ, ἀριθμοῦ 7500. Πρὸ δεκαοκτῶ δὲ μηνῶν ἡ μᾶλλον, ὅτε ἐτυ-
ποῦτο ἡ τελευταία ἡμῶν λογοδοσία, ὁ ἀριθμὸς ἦτο 6920. (*)
Μένουν δ' ἐτι πολλὰ νὰ καταγραφῶσιν εἰς τὸν κατάλογον,
περὶ ὧν ὁμως ὑπάρχουσιν ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Ἑταιρίας αἱ
πρόχειροι σημειώσεις.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ἠϋξήσε κατά 28 τό-
μους καὶ φυλλάδια τὴν δεκαοκταμηνίαν ταύτην, ὧν τὰ μὲν
47 ἐδωρήθησαν αὐτῇ παρ' ἄλλογενῶν, 6 δὲ παρ' ὁμογενῶν,
5 δὲ ἡγοράσθησαν. Πίναξ αὐτῶν θὰ προσαρτηθῇ εἰς τὴν ἐκ-
θεσιν ταύτην, ὅταν τυπωθῇ.

Τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, τῆς ἀπὸ
ἐτῶν ἐκδιδομένης ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑταιρίας καὶ δαπάνῃ τῆς
Κυβερνήσεως, δὲν ἐξεδόθη οὐδὲ ἐν φυλλάδιον κατά τὸ διά-

(*) Μέχρι τῆς σήμερον, 20 Μαρτίου 1876, ἡμέρας, ὅτε ἐκτυπῶται τὸ
παρὸν φύλλον, ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν καταλεγεμένων ἀρχαίων ἀνέβη εἰς
7761, καὶ σύγκειται ἐκ τῶν ἐξῆς κατὰ ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν· λιθίνων 2412,
χαλκῶν 699, σιδηρῶν 37, μολυβδίνων 611, ἀργυρῶν 30, χρυσῶν 92,
ὀστεῖνων 63, ὑαλίνων 147, διαφόρων ὕλῶν ἀναμίκτων (οἷον γύψου, ξύ-
λου κτλ.) 104, πηλίνων ἀγγείων 1909, πηλίνων μορφῶν 661, πηλίνων
λύχνων 396, πηλίνων σκευῶν 200, πηλίνων τύπων ἤτοι μετρητῶν 79,
θραυσμάτων πηλίνων 202, πυραμιδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν πηλίνων 96, φα-
κοειδῶν καὶ ἀρτοειδῶν πηλίνων 20, λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. Ἰστέον
δέ, ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγράφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνί-
δου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν περὶ τὰς 9 χιλιά-
δας, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ Α. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ Inscripti-
ons céramiques de Grèce. Paris, 1871. Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ
τῆς Ἑταιρίας Μουσείῳ, ἃν καὶ εἰσέτι ὄχι διατεταγμένα, χρυσᾷ μὲν 19,
τὰ πλεῖστα Ῥωμαϊκὰ καὶ Βυζαντινὰ, ἀργυρᾷ δὲ καὶ τῶν ἐκ τοῦ κράματος
rotin ἢ billon περὶ τὰ 600, χαλκᾷ δὲ ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας.

στημα τῆς δεκαοκταμηνίας ταύτης, (*) διότι ὀλίγιστοι τῶν ἡμετέρων ἢ μᾶλλον οὐδὲ εἰς εἰδικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν ἀσχολεῖται, ὅπως τοῦτο γίνεται ἐν ἄλλοις ἔθνεσι μεγάλοις. Μέγα ἔθνος καὶ ἡμεῖς νὰ γίνωμεν διὰ μιᾶς καὶ νὰ ἔχωμεν οὕτω πολλοὺς τοὺς καὶ εἰς τὰς εἰδικωτάτας τῶν ἐπιστημῶν αὐθορμήτως ἀσχολουμένους, βέβαια δὲν εἶναι δυνατόν, ἅτε παρὰ φύσιν· ἀλλὰ διὰ τινος ἴσως περιτεχνήσεως ἐν τῇ χρήσει τῶν ὅσων δῆποτε τωρινῶν ἡμῶν μέσων πιθανὸν τινὲς τῶν ἐπαισθητοτέρων ἐπιστημονικῶν χρεῖων νὰ θεραπεύωνται. Ὅθεν ἐπειδὴ καὶ ἄλλοτε ἐν ταῖς λογοδοσίαις τοῦ Συμβουλίου τὸ δυσάρεστον τῆς ἀραιᾶς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος ὠμολογήθη, τινὲς τῶν ἐταίρων ἐν τῇ συνελεύσει, τῇ πρὸ 18 μηνῶν συγκροτηθείσῃ, ἐπρότειναν «νὰ δαπανῶνται ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας χρήματα πρὸς μίσθωσιν τινος, ὅστις ν' ἀσχολῇτο ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν σύνταξιν ἄρθρων διὰ τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐφημερίδα, ἵνα ἐκδίδεται αὕτη συγχρότερον.» Ἀλλ'ὁ τοιοῦτος μισθωτὸς καὶ διαθέσιμος πρὸς τοιοῦτο ἔργον εὐρίσκεται ἄρα γε εὐκόλως;

Λέγομεν τώρα καὶ ὅσα ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὸ διάστημα τῆς δεκαοκταμηνίας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου κατὰ τὸ δυνατόν ἐπράχθησαν ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων, χορηγούσης πρὸς τοῦτο τῆς Κυβερνήσεως τῇ Ἑταιρίᾳ συνδρομὴν ἐτησίαν. Δύο δὲ εἶχεν εἰς τὴν διάθεσιν της μέχρι πρὸ τεσσάρων μηνῶν εἰς τὰ ἔργα ταῦτα ἡ Ἑταιρία ἀποστολούς, τὸν Ἀθ. Δημητριάδην, πρῶην ὑπότροφον τῆς Κυβερνήσεως, σπουδάσαντα ἐν Εὐρώπῃ ἀρχαιολογίαν καὶ ἐπανελθόντα, καὶ τὸν ἤδη καὶ πρότερον γνωστὸν ὡμῖν Παν. Σταματάκην. Αἱ δυσκολίαι δὲ ἄς ἀπῆντων εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων

(*) Τὸ πᾶσιν δρ. 1636·95, τὸ σημειούμενον ἐν τῷ ἐφετεινῷ ἰσολογισμῷ, ὡς δαπανηθὲν δι' ἐκδοσιν ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, εἶναι διὰ τὸ ΙΖ'. φυλλάδιον, τὸ ὅποιον ἐν τῇ πρὸ 18 μηνῶν λογοδοσίᾳ ἀνεφέραμεν ὡς ὄν ὑπὸ τὰ πιεστήρια καὶ τὸ ὅποιον εὐθὺς μετὰ τὴν τύπωσιν τῆς λογοδοσίας ἐξεδόθη.

των οἱ ἀπόστολοι οὗτοι ἦσαν ἄπειροι, κυριολεκτικῶς εἰπεῖν, αἱ πλείσται παρὰ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν πολιτικῶν τε καὶ στρατιωτικῶν ἐμβαλλόμεναι, διότι αἱ κομματικαὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐνέργειαι ἀκμάζουσι δυστυχῶς χάριν ἀτομικῶν ὠφελημάτων, καὶ τὸν μὲν τοῦ νόμου ἐκτελεστὴν ἀσθενῇ ἀποδεικνύουσι, τοὺς δὲ παρανομοῦντας ἰσχυροὺς. Οὕτε δὲ προπηλακισμοὶ οὔτε ἀπειλαὶ καὶ βία παρ' ἀρχῶν ἔλειψαν κατὰ τῶν ἀποστόλων τῆς Ἑταιρίας. (*) Καὶ δρόμους ἔπειτα κατὰ συνέπειαν τηλεγραφημάτων τὸ Συμβούλιον ἐδῶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἔκαμνεν εἰς τὰ ὑπουργεῖα συχνοὺς, καὶ ἔγγραφα ἐπ' ἔγγραφων συνέττατεν ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ νόμου, καὶ εἰς τὸν Βασιλέα αὐτὸν μετὰ ἰκετηρίας ἐν σώματι ἤναγκάζετο νὰ παρουσιάζεται ἐπ' ἐλπίδι μικρᾶς ἀνέσεως. Δὲν ἔπαυσε δὲ αὕτη ἡ κατάστασις καὶ ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις ἐκπληροῦσα ὅπωςδὴποτε παλαιὰν τῆς Ἑταιρίας εὐχὴν, ἀμφοτέρους τοὺς προῤῥηθέντας ἀποστόλους περὶ τὰ μέσα Ἀπριλίου καὶ ἐφόρους ἐμμίσθους τοῦ κράτους διώρισε, τὸν μὲν τῆς Πελοποννήσου, τὸν δὲ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἐξ οὗ διορισμοῦ προσεδοχᾶτο μεῖζόν τι, ἐνίσχυσις τῆς νομίμου ἐνεργείας των, ἣτις ὁμως δὲν ἦλθεν ἔτι, οὐδὲ θὰ ἔλθῃ ἐν ὅσῳ πολλοὶ τῶν πολιτῶν εἰς ἄθλια συμφέροντα ἀποβλέποντες τῆς εὐεξίας τοῦ ὅλου πολιτικοῦ σώματος ἀμελοῦσιν, ἡ δὲ κεντρικὴ ἐξουσία εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἐκασταχοῦ δυνατῶν ὑπενδίδει, ζωὴν ἑαυτῇ πρόσκαιρον ποριζομένη. Ὅπωςδὴποτε ὁμως οἱ ἔφοροι, καὶ περ μένοντες ἀνυποστήρικτοι συνήθως παρ' ὧν ἔδει, ἐνήργησαν διὰ τοῦ ζήλου των ἐνίστε σωτήρια ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων. Ἀπὸ δὲ τεσσάρων μηνῶν μόνον τὸν Σταματάκην εἶχεν ἡ Ἑταιρία εἰς τὴν διάθεσίν της, διότι εἰς τὸν Δημητριάδην ἰδιαιτέραν, ὡς γνωστόν, ἡ Κυβέρνησις ἐνεπιστεύθη ὑπηρεσίαν ἀρχᾶς τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου.

(*) Οἷον ἐν Σπάρτῃ καὶ ἐν Θήβαις, ἐν δυοῖ δηλ. πόλεσιν, ἐνθα τόσα ἀπὸ ἐτῶν ἐνεργεῖ ἡ Ἑταιρία, σεβομένη τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα των.

Ἀνασκαφή τάφων ἐγένετο ἐν Τανάγρα τῆς Βοιωτίας, διαρκέσασα μῆνας ὅλους καὶ ἐκτελεσθεῖσα καὶ εἰς τινὰς ἀπωτέρω θέσεις, ὡς Κοκκάλι, Μπαλῆ, Σωληνάρι, Λιάτανην, Μπράτσι κ. λ. Μνήματα ἐπιτάφια ὀρθὰ καὶ ἔμπεδα κατὰ χώραν οὐδαμοῦ εὑρέθησαν. Οἱ δὲ τάφοι αὐτοὶ διαφόρων ὄντες χρόνων καὶ διαφόρου κατασκευῆς, ὅχι σπανίως καὶ ἐξ ἐπιτυμβίων λίθων ἄλλων προγενεστέρων συγκαίμενοι, περιεῖχον πρὸς τοῖς ὅστοις καὶ ποικίλα κτερίσματα. Ἐξήχθησαν λοιπὸν πολλὰ ὀπτῆς γῆς εἰδῶλια „διαφόρων σχημάτων καὶ διαφόρου τέχνης, ὡσαύτως ἀγγεῖα κεράμεια, σπανίως ταῦτα ἔχοντα γραφὰς καὶ ἐπιγραφὰς, ἔπειτα ἐπιτύμβιαι στῆλαι ἐνεπίγραφοι τὸ πολὺ, σπανίως γλυπταί, τέλος καὶ ἄλλοιᾶ τινὰ ἀρχαῖα, οἷον σκεύη καὶ ἐργαλεῖα ἢ κοσμήματα μετάλλινα, ὧν τὰ μὲν ἐκομίσθησαν εἰς τὸ ἐνταῦθα Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας, τὰ μικρά, τὰ δὲ μεγάλα καὶ βάρεα κατετέθησαν εἰς τὴν ἐν Τανάγρα Συλλογὴν, καταγραφέντα ἀκριβῶς καὶ τακτικῶς παραδοθέντα, ὡς καὶ ἄλλοτε. (*)

Αἱ πλεῖσται τῶν ἀνασκαφῶν ἐγένοντο ἐπὶ δημοσίου ἐδάφους, τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ ἰδιωτικοῦ, συναινέσει τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ λάβωσι τὰ ἡμίση ἐκ τῶν εὑρεθησομένων κτερισμάτων, τὰς δ' ἐπιγραφὰς καὶ τ' ἀνάγλυφα νὰ καταθέσωσιν ἐν τῇ ἐκεῖ Συλλογῇ. Ἐπειτα τινῶν μὲν τῶν εὑρεθέντων ἐγένετο κατὰ ταῦτα ἡ διανομή, τινῶν δὲ ἄλλων, καθ' ὅσον ἐνέκρινε τὸ Συμβούλιον, ἡγοράσθη καὶ τὸ ἥμισυ; τὸ ἀνῆκον τοῖς ἰδιοκτῆταις, ἀντὶ εὐλόγου ἀποζημιώσεως. Περὶ τῆς ποιότητος τῶν εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἀποκτηθέντων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γένῃ ἐνταῦθα λόγος λεπτομερῆς. Ἀρκεῖ μόνον νὰ εἴπωμεν, ὅτι εἰδῶλια ἐξόχου καλλονῆς ὅποια διαθρυλοῦνται ἀπὸ 2—3 ἐτῶν εὑρεθέντα ὑπὸ ἀρχαιοκαπήλων καὶ πωληθέντα εἰς ξένα Μουσεῖα καὶ τινὰς ἐνταῦθα

(*) Περὶ τῶν ἐν Τανάγρα ἀνασκαφῶν βλέπε λεπτομερείας τινὰς ἐν Ἀθηναίου τόμ. γ'. σελ. 164 κ. ἐξ.

ιδιώτας, ἡμεῖς δὲν εὖρομεν, ἀλλὰ μόνον τινὰ μετρίως καλὰ καὶ περίεργα, γνησιώτατα δὲ βεβαίως, ἐνῶ ἐκεῖνα τὰ διαθρο-
ληθέντα πολλαχῶς ἐκιδεηλεύθησαν, ὅπως τοῦτο ἐξ αὐτο-
ψίας ἡξεύρομεν καὶ βεβαιούμεν. Αἱ δὲ πολλαὶ ἐπιγραφαί, αἱ
εὐρεθεῖσαι καὶ διασωθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας, εἶναι ὁμολογου-
μένως πολυτιμότερον κτῆμα τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐπιστήμῃ,
συμβάλλουσαι μεγάλως εἰς γνῶσιν πληρεστέραν τοῦ ἀρχαίου
βίου καὶ μάλιστα τῆς ἀνεξάντλήτου ποικιλίας τῶν Ἑλληνι-
κῶν διαλέκτων. Ἐκ τῶν γλυπτῶν λίθων ἐν ἀρχαϊκῇ τέχνῃ
ἐπιτύμβιον ἐπιθήμα εἶναι ἀξιόλογον, ἐκ δὲ τῶν ποικίλων
ἄλλων ἀρχαίων μνημονευτέα εἶναι ἐργαλεῖά τινα χειρουρ-
γικὰ χαλκᾶ καλῆς διατηρήσεως καὶ μία εὐμεγέθης λίθος
τῶν τιμίων, ἴσως ἐκ πόρπης, ἔχουσα γλυφὴν Ἀρτέμιδος.

Ἐγένετο καὶ τις μικρὰ σκαφή ἐν θέσει Σωρῶ παρὰ τὸ χω-
ρίον Μουσταφάδες οὐ μακρὰν τῆς Τανάγρας, ἐνθα ἐρείπιόν
τι ἐφάνη καὶ ἐξ αὐτοῦ διάφοροι γλυπτοὶ λίθοι ἐξήχθησαν.
Πιθανῶς δὲ ἤτο ποτε αὐτοῦ ἱερὸν ἀρχαῖον, εἰς ὃ οἱ εὐσεβεῖς
πολλὰ ἀναθήματα μικρὰ ἀφιέρουν, ὧν τῶρα τὰ λείψανα εὐ-
ρέθησαν. Εἰς τῶν αὐτοῦ εὐρεθέντων ἐνεπιγράφων λίθων ἀνα-
φέρει τὴν Μητέρα θεῶν.

Καὶ ἐν Θ ἡ β α ι ς ἐγένοντο ζητήσεις τινές, ὅχι κυρίως
ἀνασκαφαί, ἐξ ὧν παρήχθησαν εἰς φῶς ἀγνοούμεναι τέως
ἐπιγραφαὶ πλείστου ἀξίαι λόγου καὶ κατετέθησαν ἐν τῇ αὐ-
τόθι Συλλογῇ (*), ἥς τὴν ἐπιμέλειαν ἐμπεπιστευμένος εἶναι
ὁ ἐπαρχιακὸς δημοδιδάσκαλος Ἑπαμ. Κορμοάντζος, ἀνὴρ ζη-
λωτῆς τῶν προγονικῶν μνημείων.

Τοιαῦται συζητήσεις ἐγένοντο καὶ ἐν Θ ἰ σ β η καὶ ἐν
Ἰ α λ α ῖ ς τ ῆ ς Λ ο κ ρ ῖ δ ο ς καὶ ἐν Δ ἑ ν δ ρ α, καὶ ἐν Ἀ γ ῖ
ο ι ς Τ α ξ ῖ ἄ ρ χ α ι ς τ ῆ ς Β ο ι ω τ ῖ α ς παρὰ τὸ χωρίον
Χ ό σ τ ε ι α. καὶ ἐν Λ ε β α δ ε ῖ α καὶ ἐν Μ ε σ ο γ ε ῖ ο ι ς

(*) Ἴδε τὰ περὶ αὐτῶν ἐν Ἀθηναίου τόμῳ γ'. σελ. 477 κ. ἐξ.

Ἄττιχῆς καὶ ἐν Σπάρτῃ, (ἐνθα καὶ Μουσεῖον ἐκτίσθη τὸν παρελθόντα χειμῶνα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ ἐπιμελεία καὶ δαπάνη τῆς Ἑταιρίας συναχθέντα ἀρχαῖα·) καὶ ἐν Κορώνῃ τῆς Μεσσηνίας, καὶ ἐκ πάντων τούτων τῶν μερῶν ἐπιγραφαὶ σημαντικαί, ὡσαύτως δὲ καὶ γλυπτὰ τινα (*) παρήχθησαν ἄξια λόγου, μαρτυροῦντα τὴν μετὰ πεφωτισμένου ζήλου ἐνέργειαν ἀμφοτέρων τῶν ἀποστόλων τῆς Ἑταιρίας. Τινὰ τούτων ἤδη ἐδημοσιεύθησαν ἐνταῦθα. Ἡμεῖς δ' ἐδῶ τῶν ἄλλων μερικοτήτων ἐξ ἀνάγκης πολλῆς ἀφιστάμενοι, λέγομεν μόνον, ὅτι ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν ὠρίσθησαν θέσεις δύο ἀρχαίων πόλεων τέως ἀμφισβητούμεναι, ἡ τῆς Ἰήττου καὶ ἡ τῆς Χορσείας.

Ἐν δὲ Νέῳ Κορίνθῳ κατὰ τὸ νοτιοδυτικὸν αὐτῆς μέρος ἐγένετο τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον ἀνασκαφὴ 107 τάφων, ἐπιστατούντων δύο μελῶν τοῦ Συμβουλίου, τοῦ Σπυρ. Φιντικλέους καὶ τοῦ Ἰω. Παπαδάκη, οἱ ὅποιοι τότε εἶχον σταλῆ ἐκεῖσε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δι' ἄλλην τινὰ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἡδυνήθησαν δὲ καὶ ταύτην τὴν ἀνασκαφὴν νὰ ποιήσωσιν. Ἐξήχθησαν ἐκ τῶν τάφων περὶ τὰ 300 ἀγγεῖα κεράμεια, ὧν τὰ πλεῖστα ἀρχαῖκά, οὐκ ὀλίγα δὲ ἔχοντα κοσμήματα καὶ γραφάς. Ἐδαπανήθησαν δρ. 380:75.

Τὸ Συμβούλιον ἐχορήγησε μικρόν τι ποσὸν (δρ. 150) καὶ εἰς τὸν φοιτητὴν Κλῶνα Στέφανον, τὸν συναγαγόντα (καθ' ἃ ἐρρέθη ἐν τῇ τελευταίᾳ λογοδοσίᾳ) τὰς τῆς νήσου Σύρου ἐπιγραφάς, ἵνα εὐκολυνθῇ ἡ ἐκδοσίς των, καὶ οὕτως ἐξεδόθησαν αὗται ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ, ὅπερ ἀσμένως οἱ ἀρχαιολογοῦντες ἀπεδέχθησαν.

Τέλος ἐν τῇ λογοδοσίᾳ ταύτῃ μνημονευτέον κρίνομεν καὶ τόδε, ὅτι τὸ περὶ τῆς Ὀλυμπιακῆς συμβάσεως ὑπόμνημα τὸ συνταχθὲν παρὰ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκριθὲν παρὰ τῆς

(*) Ἰδίως ἐν λίαν ἀρχαῖκόν ἀνάγλυφον ἐκ Θεσπιῶν. ἴδε Ἀθηναίου τόμ. δ'. σελ. 107.

Γενικής Συνέλευσεως τῶν ἐταίρων τῆς 24 Νοεμβρίου 1874 ἀπεστάλη πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν τῇ 27 τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ ἐντυπον διενεμήθη τὸ αὐτὸ εἰς πολλοὺς βουλευτάς ἰδίᾳ (*) ἀλλὰ πάντες ἠξέυρετε, ὅτι δι' ὅλου θέν ἐλήμφθη ὑπ' ὅψιν. Ἡ Ἑταιρία τὸ ἐπ' αὐτῇ ἐξεπλήρωσε τὸ χρέος της τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐπιστήμην.

Τοσαῦτά εἶχε νὰ εἴπῃ τὸ Συμβούλιον. Ἡ δὲ Συνέλευσις τῶν ἐταίρων αἰ κρίνῃ.

Μετα ταῦτα παρελθὼν ὁ ταμίας τῆς Ἑταιρίας κ^{ος} Παν. Ἐμμ. Γιαννόπουλος ἔλεξε τάδε.

Κύριοι·

Τὸ φύλλον λογαριασμοῦ, ὃ φέρετε ἀνὰ χεῖρας, παριστάνει τὴν διαχείρισιν τοῦ ὑμετέρου διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν τῆς Ἑταιρίας· ἡ ἐπιγραφή αὐτοῦ «Ἰσολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἀπὸ Ἰουνίου 1874 μέχρι 31 Δεκεμ. 1875» ἤτοι διαχείρισις μηνῶν δέκα ὀκτώ, ἔχει ἱστορίαν τινά, ἣν ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἀφηγηθῶ ἐν συντομίᾳ.

Ἡ ὑμετέρα Ἑταιρία συστηθεῖσα τὸ 1837, διῆλθε πρῶτον βίον περίπου δεκαπενταετῆ, ἀριθμοῦσα τότε μεταξὺ τῶν ἐπιτίμων προέδρων, ἀντιπροέδρων καὶ ἐπιτίμων μελῶν αὐτῆς, κεφαλὰς ἐστεμμένους, ὑψηλῆς περιωπῆς ἀνδρας καὶ ἄκρους λογίους, ἀλλὰ καὶ εὐεργέτας τινάς, οἰκονομικῶς ὑποθάλλοντας τὴν ζωὴν αὐτῆς, ἐπιληφθείσης καὶ ἐκτελεσάσης σπουδαίας ἐργασίας ἐν τῇ Ἀκροπόλει· καὶ μόλον τοῦτο ἐβιάσθη νὰ κοιμηθῇ, οἰκονομικῶν λόγων ἕνεκα.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην περίοδον ὀρθὸν ἐκρίθη, ἵνα αἱ

(*) Ἐντυπώθη καὶ χάριν τοῦ καινοῦ ἐν τῇ «Ἐφημερίδῃ» τῆς 3 Δεκεμβρίου 1874, ἀρ. 429.

ἐτήσιαι συνελεύσεις τῶν ἐταίρων γίνωνται ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἐντὸς καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν ὑπερῃφάνων ἐρειπίων τοῦ ἐνδοξοτέρου καὶ σεβασμιωτέρου τῶν μνημείων τῆς ἀρχαιότητος, τοῦ Παρθενῶνος, καὶ κατὰ μῆνα Μαΐου, ἀντιστοιχοῦντά περιπλουτοῦ πρὸς τὴν ἐποχὴν τῶν ἀρχικῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ καὶ τὴν ἐορτὴν τῶν Παναθηναίων· ἀλλ' αἱ συναθροίσεις ἐκείναι πολυάριθμοι κατ' ἀρχάς καὶ ἐκ θεατῶν μᾶλλον πελλῶν, ὠλιγόστευσαν εἰς τρόπον, ὥστε ἐκρίθη εὐλογον νὰ μετανευχθῶσιν εἰς τὴν πόλιν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ πρὸς εὐκαλὸν τῶν Ἑταίρων προσέλευσιν.

Ὅτε δὲ κατὰ τὸ 1868 ἀνεβίωσεν ἡ Ἑταιρία ἡμῶν, οἰκονομικῶς μὲν ἐβάδιζεν αὖθις τὴν δύσβατον τῶν πενιχρῶν πόρων ὁδόν, ἀπειλουμένη ἰσως καὶ ὑπὸν δεύτερον, ἐκνὸν δὲν ἐπὶ κρηχῇ ἡ σπουδαία διὰ μᾶς προικοδότησις αὐτῆς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τῶν φιλαρχαίων. Τῆς μεγάλης ταύτης εὐεργεσίας οἱ καρποὶ ἐτέθησαν βάσις ἀσφαλῆς εἰς τὴν ἐκτοτε ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν, προστεθείσης πρὸ ὀλίγου συνδρομῆς ἐτησίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείου. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐμφάνεισιν τῶν Ἑταίρων εἰς τὰς συνελεύσεις, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ γινομένης, σὺν τῷ προϊόντι χρόνῳ κατέστη ἀραιότερα· συνέβη δὲ κάποτε ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν συνελθόντων νὰ μὴν ᾔναι διπλάσιος τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, καὶ τούτων συμπεριλαμβανομένων.

Αἰτία τῆς καταστάσεως ταύτης ἐθεωρήθη ἡ ἐν τῷ ὄργανισμῷ ὠρισμένη τῶν συνελεύσεων ἐποχὴ, καθ' ἣν οἱ πλείονες τῶν ἐταίρων ἀπέρχονται συνήθως τῶν Ἀθηνῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ἵνα μὴ τὸ ἀρχαιολογικὸν ἔτος τῆς Ἑταιρίας παριστάνῃ μοναδικὴν ἐξαίρεσιν ἀπέναντι τοῦ πρὸς πάντας συμφέροντος καὶ ἀποδεκτοῦ πολιτικοῦ ἔτους, ἡ τελευταία συνέλευσις τοῦ ἔτους 1874 ἀπεφάσισεν ἵνα ἡ διαχείρισις τοῦ διοικ. συμβουλίου παραταθῇ κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ ἐπιγραφὴν «ἀπὸ Ἰουνίου 1873 μέχρι τῆς 31 δεκεμβρ. 1875»

προβλεφθησομένης ἐν ταῖς ὑπ' ὅψιν λοιπαῖς τροπολογίαις τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας καὶ τῆς παραδοχῆς τοῦ πολιτικοῦ ἔτους διὰ τὴν διαχείρισιν καὶ λογοδοσίαν τοῦ συμβουλίου, ἐπομένως καὶ διὰ τὰς γενικὰς συνελεύσεις τῶν ἑταίρων, καὶ ἰδοὺ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην ἐκπληρῆσαι σήμερον τὸ συμβούλιόν Σας· ὁ ἕτερος δὲ σκοπὸς τῆς ἀπεφάσεως ἐκείνης, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην θέλουσι προσέρχεσθαι καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις ἑταῖροι εὐκολώτερον εἰς τὰς συνελεύσεις, δυστυχῶς δὲν ἐπετεύχθη, ἔαν κρίνωμεν ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνταῦθα παρισταμένων, ἀσχέτως πρὸς τὸ ὅτι ἡ συνέλευσις αὕτη, ὡς πρώτη ἐν τοιαύτῃ ἐποχῇ, δὲν ἐσυνειθίσθη ἔτι ὑπὸ τῶν ἑταίρων.

Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα ὁ κ. Ταμίας ἀνέπτυξεν εἰς τὰς λεπτομερείας τῶν πάντα τὰ κονδύλια ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ἰσολογισμοῦ, καθὼς καὶ τὰ τοῦ εἰδικοῦ τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας, αὐξηθείσης εἰς τὸ ῥηθὲν χρονικὸν διάστημα κατὰ δραχ. 57.926:89.

Ὁ εἰδικὸς λογισμὸς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ λαχείου ἐπιφυλάσσεται εἰς τὸν Ἰσολογισμὸν τῆς νέας διαχειρίσεως, διότι καὶ αἱ πολλαὶ εἰσπράξεις ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἐκκύβευσις καὶ ἡ μετ' αὐτὴν γενικὴ ἐκκαθάρισις γίνονται ἐντὸς τοῦ νέου ἔτους, εἰς ὃ μόνον εἰσῆλθομεν.

Μετὰ ταῦτα προσέδθησαν οἱ ἑταῖροι εἰς ἐκλογὴν τῆς κατὰ τὸν ὀργανισμόν ἐξελεγκτικῆς τῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπῆς καὶ ἐξέλεξαν τοὺς Ἐλευθέριον Πηγάδην, Στέφανον Ν. Δραγούμην καὶ Βασίλειον Λάκωνα, καὶ οὕτω διελύθη ἡ Συνέλευσις περὶ μεσημβρίαν.

Τῇ δὲ 8 Φεβρουαρίου 1876 ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ 10 π. μ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ἑταίρων εἰκοσιτεσσάρων, πρῶτον ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἐκθεσιν.

Κύριοι συνέταιροι !

Ἐκτελοῦντες τὴν ἐν τῇ τελευταίᾳ ὑμῶν γενικῇ συνελεύσει ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν ἐντολήν, ἐπελήφθημεν καὶ διεξηγάγομεν τὴν ἐξέλεγκξιν τῆς ὀκτωκαιδεκαμήνου οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, διαχειρίσεως περιλαμβανούσης ἐξαιρετικῶς, πλὴν τῶν συνήθων ἐτησίων εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν, καὶ τὰς ἕνεκα τοῦ ἐσχάτως κληρωθέντος λαχείου γενομένας.

Καὶ πρῶτον μὲν ἐξηλέγξαμεν τὴν διαχείρισιν τῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου τούτου ἐπιτροπῆς ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ ἐγκατεστρωμένην καὶ ἔχουσαν ἐν συνόψει ὡς ἔπεται·

Ἐκ πωλήσεως 47717 γραμματίων, * πρὸς δραχμὰς 3,36
ἐκάστου, παρήχθησαν δρ. 160329,12

Ἐκ τούτων δ' ἐκρατήθησαν
μὲν λόγῳ προμηθείας δραχμαὶ 14133,30

Εἰσῆλθον δὲ εἰς τὸ ταμεῖον

* Σημ. Ἐν τῇ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τυπωθεῖσῃ ἐκθέσει περὶ τῆς α' κληρώσεως σημειοῦνται ὡς διατεθέντες κλήροι 47807· ἀλλὰ πρὸ τῆς κληρώσεως ἀκυρωθέντες μεταξὺ τῶν ἀπωλήτων δὲν ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτίδα 90 κλήροι (2911-3000). Διὸ ἀφῆράμεν αὐτούς.

τῆς ἐπιτροπῆς δραχμαὶ	139227,03
Ἀποροισμὰ εἰσπράξεων δρ.	153360,33
Ὅφείλονται δ' ἐτι κατὰ τὰς ἐν τοῖς βιβλίοις σημειώσεις δρ.	6941,20
Τὸ ὅλον δραχμαὶ	160301,53

Πρακτύπται δ' οὕτω διαφορὰ ἐπὶ ἑλαττον δρ. 27,59.

Ἐκ δὲ τῶν εἰσπραχθεισῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λαχείου δραχμῶν 139227,03, α'). παρεδόθησαν τῷ ταμίᾳ τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὰ ὑπ' ἀρ. 196,200,201,206,211 (1875) 2—9, 11 καὶ 12 (1876) διπλότυπα αὐτοῦ δραχμαὶ 137, 812,49, ὧν μόναι δραχμαὶ 60425,74 περιελήφθησαν ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τῶν δεκαοκτὼ παρελθόντων μηνῶν, ἅτε μόναι πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1875 εἰσπραχθεῖσαι εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας. β') ἐδαπανήθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς διαφόρους τοῦ λαχείου ἀνάγκας δραχμαὶ 905,37 καὶ γ') μένουσιν ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τῆς ἐπιτροπῆς δραχμαὶ 230 μόνον, ἀναφαινομένου οὕτως ἐλλείμματος δραχμῶν, 279,17, κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Εἰσπραχθέντα εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας δρ.	137812,49
Δαπανηθέντα	» 905,37
ὑπόλοιπον ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ	» 230
Τὸ ὅλον	» 138947,86
Εἰσπραχθήσαν ἐν ὅλῳ, ὥς ὅπισθεν	» 139227,03
Διαφορὰ ἐπὶ ἑλαττον	» 279,17.

Ἀλλὰ, καὶ διὰ ταύτην τὴν διαφορὰν καὶ διὰ τὴν ἀνωτέρω σημειωθείσαν, μικρὰς καὶ ἀσημάντους ἄλλως ἐν μεγάλῃ καὶ ποικίλῃ διαχειρίσει δυσχεροῦς καὶ πολυπλοκωτάτου ἔργου, νομίζομεν ὅτι οὐδεμίαν ἔχει εὐθύνην ἢ κατ' οὐδὲν ἀμελήσασα ἐπιτροπὴ· μᾶλλον δ' εὐθύνεται ἐπ' αὐτῇ

ὁ λογιστὴς τῆς ἐπιτροπῆς ὁ εἰσπράττων καὶ πρὸς φθαρ-
λάττων το ἀντίτιμον τῶν γραμματίων.

Ὁδη εὐμενοὶ δὲ ὑπ' ἀκριβοῦς καταλόγου τῶν κατὰ τό-
πους διατεθέντων ἢ μεινάντων ἀπωλήτων γραμματίων, ἐξ-
ηλέξαμεν ὡς εἰδόντες ἀκριβῶς καὶ τὰ εἰς χεῖρας τῆς ἐπι-
τροπῆς ἐναπολειφθέντα ἀπώλητα γραμμάτια. Καὶ ἴδαι μὲν
εἶναι ταῦτα 29383 ἐν ὅλῳ, ἀλλ' ἐνεκα τῆς μὴ μέχρι τοῦδε
ἀποστολῆς 8023 γραμματίων ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπό-
λει, Ὁδησοῦ, Τεργάτη καὶ Γαλαζίῳ ἐπιστατῶν τοῦ λαχείου
I. Γεωργαντοπούλου, I. καὶ Γ. Βουτζινᾶ, X. Φραγκοῦδη καὶ
A. Τσαμαδοῦ, ὑπάρχουσι παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ μόνα γραμ-
μάτια 21358. Χάιραντες δὲ βεβαιούμεεν ὅτι καὶ βᾶσιν εὔρο-
μεν ἀνελλιπῇ καὶ τὰς σημειώσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἀκριβε-
στάτας.

Ἄλλ' ὅμως παρατηρήθησαν καὶ τινες ζημίαι ὅπως ἀνε-
ξάρτητοι ἀπὸ τῆς ἐπιμελείας καὶ τῶν δυνάμεων τῶν διοικη-
τῶν τοῦ λαχείου, ἥτοι α'.) ἀπώλεια δέκα γραμματίων
(51091—51100) ἐν τῷ ἐξωτερικῷ· β'.) ἀπώλεια τοῦ ἀντι-
τίμου 68 γραμματίων, μὴ εὑρεθέντων μεταξὺ τῶν πραγμά-
των τοῦ ἀποθανόντος ἀρχιεπισκόπου Ἀργολίδος, παρ' ᾧ ἦσαν
πρὸς πώλησιν μετ' ἄλλων 32 κατατεθειμένα, θεωρηθέντων
δὲ ὡς ἡγορασμένων καὶ περιληφθέντων ἐν τῇ κληρώσει, ἵνα
μὴ βλαφθῶσιν οἱ τυχόν ὑπάρχοντες καλῆς πίστεως κέτοχοι
αὐτῶν.

Εἶτα δὲ μεταδόντες παρὰ τῷ ταμίᾳ τῆς Ἑταιρίας κ. H.
Ἐμ. Γιαννοπούλῳ, ἐθεωρήσαμεν τὰ ὑπ' αὐτοῦ κρατούμενα
βιβλία καὶ ἐξετάσαντες κατ' ἀκριβείαν τὰς τε εἰσπράξεις
καὶ τὰς δαπάνας, ἀντιπαραβαλόντες αὐτὰς πρὸς τὰ σχετικὰ
δεπλότυπα καὶ ἐντάλματα, βεβαιώσαντες τὰς εἰσροαίσεις,
παρατηρήσαντες καὶ ἀριθμήσαντες τὰς ἐπιδειχθείσας ἡμῖν
ἐθνικὰς ὁμολογίας, τὰ ἐντοκα γραμμάτια, τὰς μετοχὰς τῆς
Ἐθνικῆς τραπεζῆς, ἰδόντες τὸ περὶ τῶν ἤδη κατατεθειμένων

ἐν τῇ Ἑθνικῇ τραπέζῃ τίτλων πρωτόκολλον, συνηγόμενα
τα ἐπόμενα.

Α') Ὁ ὑπὸ τοῦ κυρίου ταμίου ὑποβληθεὶς ἡμῖν ἐν τῇ τε-
λευταίᾳ συνελεύσει ἰσολογισμὸς, ἐν ᾧ βεβαιοῦται ἡ κατὰ
δραχμὰς 57926,89 αὔξεις τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας, ἐλέγ-
χεται ἐκ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις κατακεχωρισμένων σημειώ-
σεων καὶ τῶν διπλοτύπων μέχρι λεπτοῦ ἀκριβῆς.

Β') Παρὰ μὲν τῇ Ἑθνικῇ τραπέζῃ ὑπάρχουσι κατατεθει-
μέναι 589 ὁμολογίαι τοῦ Ἑθνικοῦ δανείου τῶν 9 $\frac{1}{2}$, 20 ὁμο-
λογίαι τῶν 6 ἑκατομμυρίων, 8 μετοχαὶ τῆς Ἑθν. τραπέζης
καὶ τέσσαρες τίτλοι ἐντόκων καταθέσεων δρ. 10,031· παρὰ
δὲ τῷ ταμίᾳ τῆς Ἑταιρίας α') 5 ὁμολογίαι τοῦ ἐθν. δανείου τῶν
9 $\frac{1}{2}$, ὧν αἱ 4 ἐκ δωρεᾶς τοῦ Βαλλιέρου, β') 166 ὁμολογίαι
τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 8 $\frac{1}{2}$, ἀγορασθεῖσαι ἐσχάτως ἐκ χρη-
μάτων τῆς Ἑταιρίας, γ') δύο ἔντοκα γραμμάρια φέροντα ἐν
ὄλῳ δραχμὰς 15500, δ') 4 ὀνομαστικά μετοχαὶ τῆς Ἑθνι-
κῆς τραπέζης.

Γ') Τὸ ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἐγγεγραμμένον καὶ ἀκριβὲς
ἐλεγχθὲν περίσσευμα δραχμῶν 29354,32 ὑπάρχει εἰς χεῖ-
ρας τοῦ ταμίου, πλὴν δρ. 14094,83, κατατεθειμένων ἀτό-
κως εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν.

Περαίνοντες δέ, Κύριοι συνέταιροι, τὴν ἡμετέραν ἔκθεσιν,
καθῆκον ἀπαράβατον θεωροῦμεν νῦν, ὅτε καὶ τὸ κεφάλαιον
τῆς Ἑταιρίας ἠϋξήθη σπουδαίως καὶ αἱ ἐπεκταθεῖσαι ἐργα-
σίαι αὐτῆς πολυπλοκώτεραι κατέστησαν, ἵνα συστήσωμεν
ὡς ἀναπόφευκτον τὴν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, συναινούσης τῆς
συνελεύσεως, πρόσληψιν εἰδικῶ καὶ ἐπὶ τούτῳ μισθου-
μένου λογιστοῦ καὶ βοηθοῦ τοῦ ταμίου τῆς Ἑταιρίας, εὐ-
χρηθῶμεν δὲ καὶ μείζονα ἐτι τῶν μέχρι τοῦδε ἀξιεπαίνως τε-
τελεσμένων κατὰ τε τὴν καθαρῶς ἀρχαιολογικὴν καὶ κατὰ
τὴν ἱστορικὴν ἀξίαν ἔργα· πεποιθότες ὅτι μόνῃ ἡ ἐπιχείρη-
σις μεγάλων ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν, ἐξάγουσα τὴν μέχρι

τοῦδε ἀποροῦσαν Ἑταιρίαν ἐκ τῆς σκιάς, ἣν παρεντιθέμεναι καὶ ἀποτρέπουσαι τὴν προσοχὴν τῶν πολλῶν ἐκτείνουσιν ἐπ' αὐτῆς ὡς κολοσσιαῖα οἰκοδομήματα αἱ ὑπὸ ξέγων ἐνεργούμεναι καθολικαὶ περιφανῶν ἱστορικῶν τόπων ἀνασκαφαί, αὐξάνει μὲν τὸ ὄνομα καὶ τὴν φήμην τῆς Ἑταιρίας, κατέλκει δὲ πανταχόθεν εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς αὐθορμήτους οὕτως εἰπεῖν καὶ ἀφθόνους τοὺς πόρους, ἐμπεδοῦσα οὕτως μέγα καὶ ἀσφαλὲς μέλλον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Φεβρουαρίου 1876.

Οἱ Ἐλεγκταί

Β. ΛΑΚΩΝ, Ε. ΡΗΓΑΔΗΣ, Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

Περὶ τῆς ἐν τῇ ἐκθέσει προτεινομένης προσλήψεως λογι-
στοῦ ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνθη, ὅτι, ἂν τὸ ἐγκρίνη τὸ μέλλον
Συμβούλιον, δύναται νὰ διορισθῇ λογιστής. Εἶτα ὁ πρόεδρος
ἠρώτησε τὴν Συνέλευσιν, ἂν τὴν πέρυσι γενομένην πρότασιν
περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμβούλων εἰς ἐνδεκα θέλῃ
σήμερον νὰ τὴν συζητήσῃ ἢ νὰ τὴν ἀναβάλῃ. Ἡ Συνέλευ-
σις ἀπεφάνθη, σήμερον μὲν νὰ γίνῃ ἡ ἐκλογή τοῦ Συμβου-
λίου κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ὠρισμένα ἐν τῷ ὀργανισμῷ, νὰ
συγκαλεσθῇ δὲ προσεχῶς ἑκτακτος Συνέλευσις διὰ τε ταύ-
την τὴν περὶ προσθήκης δύο ἔτι συμβούλων πρότασιν καὶ
δι' ἄλλας μεταβολάς, ἃς τινες τῶν ἐταίρων ἔχουν σκοπὸν νὰ
προτείνουν, ἰδίως δὲ ὁ μέχρι τοῦδε γραμματεὺς, ὅστις καὶ
ἀνήγγειλε ῥητῶς τοῦτο.

Μετὰ ταῦτα διὰ δύο ψηφηφοριῶν ἐξελέχθη τὸ νέον Σύμ-
βούλιον. Καὶ κατὰ μὲν τὴν αὐτὴν ψηφοφορίαν ἐξελέχθησαν
οἱ ἑξῆς.

Πρόεδρος	ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ	διὰ ψήφων 23
Ἀντιπρόεδρ.	ΣΠΥΡ. ΦΙΝΤΙΚΛΗΣ	» » 12

(τοῦ Στεφάνου Ν. Δραγούμη λαβόντος ψήφους 8 καὶ ἄλλων
τριῶν λαβόντων τὰς ἄλλας τέσσαρας).

Ταμίας Π. ΕΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ διὰ ψήφων 22
Γραμματεὺς ΣΤΕΦ. Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ » » 23

Κατὰ δὲ τὴν 2^α ψηφηφορίαν, ψηφηφορησάντων 23 ἐταίρων, διότι εἶχεν ἐν τῷ μεταξὺ προσέλθει εἰς ἀκόμη ἐταῖρος, ἐξελέχθησαν σύμβουλοι οἱ ἐξῆς·

ΕΥΘ. ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ διὰ ψήφων 24
ΙΩ. Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ » » 23
Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ » » 24
ΛΥΣ. ΚΑΦΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥΣ » » 20
ΣΩΤ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ » » 17

Τούτων γενομένων, ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ ὥραν 1 μ.μ.

ΠΙΝΑΞ Α'.

ἐμφαίνων τὰ εἰσαχθέντα ἀρχαῖα εἰς τὰ δημοτικὰ μουσεῖα
α') Σπάρτης, β') Μυκόνου, γ') Τανάγρας, δ') Θηβῶν, ε')
Πλαταιῶν, ς') Χαιρωνείας καὶ ζ') Λεβαδείας, ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου
1871 ἕως τέλους Δεκεμβρίου 1875, ἐπιμελεία καὶ δαπάνη
τῆς ἀρχαιολ. Ἑταιρίας καὶ συνδρομῇ τῆς Κυβερνήσεως.

Α. Εἰς τὸ Μουσεῖον Σπάρτης.

- 1) ἀνάγλυφα ἀναθηματικά ἀρχαῖα, λίθινα, σῶα καὶ εἰς τεμάχια 10
- 2) ἀνάγλυφα λίθινα, σῶα καὶ εἰς τεμάχια, ὧν τὰ πλεῖστα ἀναθηματικά 70
- 3) κεφαλαὶ λίθιναι σῶαι καὶ ἐφθαρμέναι 40
- 4) ἀγάλματα λίθινα ἄνευ κεφαλῆς μικρὰ καὶ μεγάλα, σῶα καὶ τεθλασμένα 60
- 5) προτομαὶ λίθιναι 4
- 6) ἄκραι χεῖρες καὶ πόδες λίθινοι 17
- 7) λῶοι ἐν επιγράφοι παντὸς εἶδους, σῶα καὶ εἰς τεμάχια 116

- 8) διάφορα ἄλλα ἀρχαῖα, λίθινα καὶ κεράμεια 94.
 9) νομίσματα χαλκίνα καὶ ἐν ἀργυροῦν . . . 232
 10) πόρπη ὀρειχαλκίνη 1 644

**β'. Εἰς τὸ μουσεῖον Μυκόνου ἐκ τῶν ἀρχαιο-
 τήτων τῆς Δήλου.**

- 1) κεφαλὴ μαρμαρίνη 1
 2) τεμάχια ἀγαλμάτων, ἀναγλύφων καὶ ἄλ-
 λων ἀρχαίων 55
 3) λίθοι ἐνεπίγραφοι, σῶσι καὶ εἰς τεμάχια
 παντὸς εἶδους 64 120

γ'. Εἰς τὸ μουσεῖον Τανάγρας.

- 1) ἄγαλμα ἀκέφαλον, λίθινον 1
 2) ἀνάγλυφον ἐπιτύμβιον, ἀρχαῖκόν, ἐνεπί-
 γραφον, ἐκ πώρου 1
 3) ἀνάγλυφα ἐπιτύμβια σῶσι καὶ τεθλασμέ-
 να, λίθινα 21
 4) λάρνακες πήλιναι, σῶσι 28
 5) στῆλαι ἐπιτύμβιοι λίθιναι, ἐνεπίγραφοι . 755
 6) ὕδρῃαι πήλιναι, κάλπαι μετὰ ὀστῶν, ὧν
 μία μολυβδίνη, ἀγγεῖα, λύχνοι κ.λ.π.
 κτερίσματα 110
 7) τεμάχια κεράμων, φέροντα τύπον σφρα-
 γίδος, μονογράμματα καὶ ἄλλα κρο-
 σμήματα 99
 8) κρανία νεκρῶν σῶσι 2
 9) λίθοι ἐνεπίγραφοι, ἤτοι ψηφίσματα, ἐπι-
 γράμματα κ.λ.π. 51
 10) διάφορα ἀρχαῖα, λίθινα καὶ κεράμεια 67 1135

εἰς τὸ Μουσείον Θηβῶν.

- 1) προτομὴ λιθίνη 1

2) ανάγλυφα λίθινα αναθηματικά καὶ ἐπι- τύμβια, σῶα καὶ εἰς τεμάχια	40	
3) λίθοι ἐνεπίγραφοι παντὸς εἶδους σῶοι καὶ εἰς τεμάχια	103	
4) διάφορα ἀρχαῖα λίθινα	17	
5) λάρνακες πήλιναι, σῶαι	2	163

ε'. Εἰς τὸ Μουσεῖον Πλαταιῶν.

1) ανάγλυφα ἐπιτύμβια λίθινα	2
2) λίθοι ἐνεπίγραφοι	12

στ'. Εἰς τὸ Μουσεῖον Χαιρωνείας.

1) κεφαλὴ μαρμαρίνη	1	
2) τεμάχια ἀγαλμάτων, ἀναγλύφων καὶ ἄλ- λων ἀρχαίων	22	
3) λίθοι ἐνεπίγραφοι παντὸς εἶδους, σῶοι καὶ εἰς τεμάχια	37	
4) διάφορα ἀρχαῖα, λίθινα καὶ κεράμεα . .	35	95

ζ'. Εἰς τὸ Μουσεῖον Λεβαδείας

1) ἀνάγλυφον ἀναθηματικὸν λίθινον . . .	1	
2) λίθοι ἐνεπίγραφοι, σῶοι καὶ εἰς τεμάχια	9	10

Τὸ ὅλον ἀρχαῖα 2181

Σημείωσις. Εἰς τὸ Μουσεῖον Τανάγρας εἰσῆχθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθανασίου Δημητριάδου ἐφορεύοντος ἀρχαῖα 215.

Εἰς δὲ τὸ Μουσεῖον Θηβῶν εἰσῆχθησαν ὑπὸ τοῦ δημοδι-
δασκάλου Ἐπαμεινώνδου Κορομάντζου, ὅστις κατὰ διατα-
γὴν τοῦ ὑπουργείου ἐπιμελῶς ἐφορεύει τοῦ Μουσείου, ἀρ-
χαῖα 88.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1876

Π. Στιλπατάκης.

ΠΙΝΑΞ Β'.

ἐμφαίνων τὰ καταγραφέντα ἀρχαῖα, τὰ ὅποια ἐν καιρῷ θέλουσι περισυναχθῇ καὶ κατατεθῇ εἰς τὰ οἰκεῖα δημοτικά Μουσεῖα ἐν τοῖς δήμοις α') Σπάρτης. β') Κορώνης γ') Ἐρεπείοις Μεσσήνης, δ') Μαντινείας, ε') Δήλου καὶ Ῥηνείας, ς') Τανάγρας ζ') Θηβῶν, η') Πλαταιῶν, θ') Θεσπιῶν, ι') Θίσβης, ια') Χαιρωνείας, ιβ') Λαρύμνης, ιγ') Ἀταλάντης καὶ ιδ') Κρωπείας, ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1871 ἕως τέλους Δεκεμβρίου 1875, ἐπιμελεία καὶ δαπάνη τῆς ἀρχαιολ. Ἑταιρίας καὶ συνδρομῇ τῆς Κυβερνήσεως.

α')	ἐν τῷ δήμῳ Σπάρτης	κατεγράφησαν ἀρχαῖα, γλυπτὰ καὶ γραπτὰ	185
β'. »	» Κορώνης	» » » »	10
γ'. ἐν τοῖς Ἐρεπείοις	Μεσσήνης	» » » »	11
δ'. ἐν τῷ δήμῳ	Μαντινείας	» » » »	5
ε'. ἐν τοῖς Ἐρεπείοις	Δήλου καὶ Ῥηνείας	» » » »	58
ς'. ἐν τῷ δήμῳ	Τανάγρας	» » » »	24
ζ'. »	» Θηβῶν	» » » »	45
η'. »	» Πλαταιῶν	» » » »	40
θ'. »	» Θεσπιῶν	» » » »	178
ι'. »	» Θίσβης	» » » »	147
ια'. »	» Χαιρωνείας	» » » »	25
ιβ'. »	» Λαρύμνης	» » » »	123
ιγ'. »	» Ἀταλάντης	» » » »	38
ιδ'. »	» Κρωπείας	» » » »	28

Τὸ ὅλον ἀρχαῖα 887

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1867.

II. Σταμ. Κτάκης.

ΠΙΝΑΞ Γ'.

ἐμφαίνων τὰ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν μετακομισθέντα ἀρχαῖα ἵνα ἀποτεθῶσιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Μουσεῖον τῆς ἀρχαιολογ. Ἑταιρίας ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1871 ἕως τέλους Δεκεμβρίου 1875, προερχόμενα τὰ μὲν ἐξ ἀγορᾶς, τὰ δὲ ἐκ δωρεᾶς πολιτῶν, τὰ δὲ ἐκ περισυναγωγῆς.

α'. ἐκ Σπάρτης.

1) δύο χάλκινα εἰδώλια ὧν τὸ ἐν ἀρχαῖκόν. 2

β'. Ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρκαδικῆς
πόλεως Ἀσίας.

1) ἀγαλμα ἀρχαῖκόν λιθινόν ἀνευ κεφαλῆς,
ἐνεπίγραφον 1

γ'. Ἐκ Μυκόνου καὶ Δήλου.

1) στήλη μεγάλη, γραπτὴ εἰς τὰς δύο πλευ-
ράς 1

2) κεφαλὴ μαρμαρίνη, ἀρχαϊκὴ 1

3) βάσις μαρμαρίνη, ἐφ' ἧς δύο πόδες ἀρ-
χαϊκοῦ ἀγάλματος 1

4) ἐξ τεμάχια ἰγδίου λιθίνου ἐνεπιγράφου . . 1

5) ἄκρα χεὶρ μεγάλη λιθίνη 1

6) λαβαὶ ἀμφορέων πήλιναι ἐνεπιγράφοι . . 800 805

δ'. Ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τάφων Τανάγρας.

1) Πήλινα εἰδῶλα, ἀγγεῖα, δακτυλιόλιθος,
νομίσματα καὶ διάφορα ἄλλα κτερί-
σματα 550

ε'. Ἐκ Θεσπιῶν.

1) ἡμισυ ἀναγλύφου ἐπιτυμβίου, ἀρχαϊκοῦ
λιθίνου ἐνεπιγράφου 1

2) προσωπεῖον πήλινον, σῶον 1

3) εἰδώλια πήλινα 2 4

στ'. Ἐκ τῆς παρὰ τῇ Θέσβῃ πόλεως Χορασίας.

1) λίθος ἐνεπίγραφος 1

2) ἐκώτιον ἀργυροῦν 1

3) νομίσματα χάλκινα 15

4) ἀγγεῖα ὑάλινα μεγάλα, σῶα 2

5) κρανίον νεκροῦ ἐκ τάφου, σῶον 1 20

ζ'. Ἐκ Σαιρωνείας.

1) ἀγαλμάτιον Ἀφροδίτης μαρμαρίνον αἶων 1

η'. Ἐξ Ἀλῶν Λαρύμνης.

1) εἰδώλια πήλινα, σῶα 36

θ'. Ἐξ Ὀρχομενοῦ τῆς Βοιωτίας.

1) Ἀγαλμάτων Ἀφροδίτης μαρμαρίνον ἄνευ
κεφαλῆς 1
2) ἄκραι χεῖρες λίθιναι 2
3) δάκτυλοι χάλκινοι 2 5

ι'. Ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν Ῥαμπόλεως καὶ Ἀδῶν.

1) ἀγγεῖα πήλινα 60
2) ξίφος σιδηροῦν 1
3) ποτήριον ἀργυροῦν, τεθλασμένον 1 50

ιβ'. Ἐκ τοῦ δήμου Κρωπείας.

1) λίθοι ἐνεπίγραφοι 7
2) γλυπτὰ 2
3) σταθμὰ ρολύθδινα 3
4) κλειδίον ὄρειχάλκινον 1 13

ιγ'. Ἐκ Κυθήρων.

1) λίθοι ἐνεπίγραφοι 2
2) νόμισμα χαλκοῦν τῆς ἀρχαίας πόλεως
Κυθήρων 1 3

Τὸ ὅλον ἀρχαῖα 1492

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1876.

II. Σταματάκης.

Ἐν τοῖς δημοτικῶς μουσείοις ἐξησφαλίθησαν ἀρχαῖα 2181

Κατεγράφησαν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις » 887

Μετεκομίσθησαν εἰς τὸ μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας » 1492

Τὸ ὅλον ἀρχαῖα 4560

www.libtool.com.cn ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

τῶν ἐντὸς δεκαοκταμηνίας καταβαλόντων συνδρομῆν.

(Ὅσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀστερίσκος, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἐτησίᾳ καὶ καθυστεροῦσαν συνδρομὴν κατέβαλον ἢ τὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους.)

ΕΔ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον	Δρ.	1000
* Ἀγγελόπουλος Ἰωάννης	»	30
Ἀνδρόπουλος Σταῦρος	»	15
Ἀντωνιάδης Γ. Ἐ.	»	15
Ἀρεταῖος Θ.	»	15
Βερενίκης Ἀθ.	»	15
Βιῶνης Γ.	»	15
Βουκύδης Θ.	»	15
Βουσάκης Ἀρ.	»	15
Γεράκης Γ. Α.	»	15
Γιαννόπουλος Π. Ε.	»	15
Γοργόλη Παρασκευὴ (προσφορὰν ἑκτακτον)	»	224
Gossrau Wilh.	»	15
Δαμαλᾶς Νικ.	»	15
Δαμασκηνὸς Ἀντ.	»	15
Δήμητσας Μαργ.	»	15
Δούμας Κωνστ.	»	15
Δραγάτσης Ἰάκ. (προσφορὰν ἑκτακτον)	»	30
Δραγούμης Μ.	»	50
Δραγούμη Ἐλ.	»	15
Δραγούμης Στέφ.	»	15
Δρόσης Α.	»	15
Ἐμμανουὴλ Ἀδελφοὶ (ἑκτακτον προσφορὰν)	»	150
Εὐστρατιάδης Π.	»	15
Θεοδωρίδης Ἀλ.	»	15

Θεολόγης Παντ.	»	50
Ίασεμίδης Π.	»	15
Ίωαννίδης Γρηγ. (ἀρχιμανδρ.)	»	15
Ίωάννου Φίλιππος	»	30
Καλαποθάκης Μ.	»	15
Καλλιγᾶς Π.	»	15
Καλογεράς Νικηφ. (ἀρχιμανδρ.)	»	22, 40
Καστόρχης Ε.	»	15
Καφταντζόγλους Α.	»	15
Koehler Ulr.	»	28
Κοχίδης Δημ.	»	15
Κολιάτσος Σωκρ. (ἀρχιμανδρ.)	»	15
Κοντογόνης Κ.	»	15
Κοντόσταβλος ᾽Αλ. Α.	»	15
Κορδέλλας Α.	»	15
Κορομάντζος Θ.	»	15
Κορομηλᾶς Δ.	»	15
Κορωναῖος Π.	»	20
Κουμανούδης Στέφ. ᾽Αθ.	»	15
Κυριακὸς Ἰω.	»	15
Κωνσταντίνου Γεώργιος	»	15
Λάμπρος Π.	»	15
Λασκαρίδης Α.	»	15
Lüders O.	»	28
Μαλικόπουλος Θεμ.	»	15
Μάμουκας Α.	»	15
Μαυρογορδάτος Λουκᾶς (ἐκτακτον προσ- φοράν)	»	280
Μαυροκορδάτος Νικ. ᾽Αλ.	»	20
Μερκάτης Α.	»	25
Merlin K. L.	»	25
Μεσηνέζης Ἰω.	»	15

Μιστριώτης F.	»	15
Μυλωνάς Κυρ.	»	45
Νάκης Ν.	»	15
Νέγρης Ν.	»	45
Νικόδημος Κ.	»	15
Νικολαΐδης Γ.	»	15
Οικονόμος Σοφ. Κ.	»	15
Ορφανίδης Δημ.	»	45
* Πανδούρης Ί. Κ.	»	60
Πανταζίδης Ίω.	»	15
Παπαδάκης Ίω. Γ.	»	15
Παπαβέρηγόπουλος Κ.	»	15
Παπαβέρηγόπουλος Η.	»	15
Πάππος Δημ.	»	30
Παυλίδης Παρ.	»	15
Περθάνογλος Ίω.	»	15
Πετράκης Η. Α.	»	15
Πετρήs Ν.	»	25
Πορφυρόπουλος Κ.	»	15
Πρέντερης Χαρ. Τ.	»	15
Ράλλης Δ. Γ.	»	28
Read J. Meredith (προσφοράν ἑκτακτον)	»	200
Ρενέρης Μ.	»	15
Ρηγάδης Έλ.	»	40
Ρικάκης Άστ.	»	50
Ρομπότης Παν.	»	45
Ρουσόπουλος Α.	»	15
Σαββόπουλος Ν.	»	15
Schliemann H.	»	9,015
Schmid Jul.	»	45
Scott.	»	52,05
Σεμιτέλος Δ.	»	15

Σουρμελῆς Δ.	»	15
Σούρας *Αλ. Α.	»	50
* Σταματάκης Π.	»	50
Στεφανόπουλος Ἀντ. Ζ.	»	15
Stuart Wil. (προσφορὰν ἔτακτον)	»	100
Σχιῆς Β.	»	45
Σωτηρόπουλος Σ.	»	15
Τουφεκτοῦ Σπ.	»	15
Φιλαδελφεὺς Χ. Ν.	»	15
Φίλιος Δημ.	»	28
Φιλιππίδης Γ.	»	15
Φίλωγος Φ.Ι.	»	15
Φιντιχλῆς Σπ.	»	15
Φυτάλης Γ.	»	15
Χαρίλαος Ἐμ.	»	50
Χατζόπουλος Ν.	»	15
Χρηστίδης Δ.	»	15
Wilberg K.	»	15
Ziller E.	»	15

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ὁ δῆμος Πειραιέων	»	50
Ἀντωνιάδης Α. Ι.	»	15
Ζωγράφος Ἀθ.	»	30
Μουτζόπουλος Δημ.	»	15
Μουτζόπουλος Τρ.	»	15
Ῥάλλης Α.	»	15
Σέρμπος Σ.	»	15

ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ

Ἀλεξανδρίδης Σταῦρος	»	20
Δημητρίου Ἐπαμινώνδας	»	20
Κορναβέντζος Ἐπαμ.	»	15

www.libtool.com.cn EN ΑΤΑΛΑΝΤΗ

Κανακᾶς Πάτροκλος » 15

EN ΠΥΡΓΩ ΗΛΕΙΑΣ

Αύγερινός Πέτρος » 28

EN ΚΑΛΑΜΑΙΣ

*Στρατηγόπουλος Νικήτας » 30

EN ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΤΡΟΥ

*Ο δῆμος Ἑρμουπολιτῶν » 400

Βαφιαδάκης Δημ. » 15

EN ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

EN ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

*Βασιάδης Κ. Ἡροκλῆς » 45

Κέπετζης Σταῦρος » 15

Χρηστάκης Ζωγράφος (προσφοράν ἑκτα-
κτον) » 2300.

EN ΒΟΛΩ

Γυαλᾶς Δημ. » 15

EN ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῃ

* Οἰκονόμου Κωνστ. Γ » 30

EN ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

*Ανθιμος (ἀρχιεπίσκοπος) » 67,20

EN ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Α. Λόντος » 25

EN ΓΑΛΛΑΖΙΩ

*Οδύσσεὺς καὶ Μενέλαος Νεγρεπόντε 200

EN ΤΡΙΕΣΤΙΩ

* Ἀντωνόπουλος Δημ. » 30

* Ἀφεντούλης Γ. » 300

Περβάνογλους Π. » 15

EN BIENNΗ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Σίνας Σίμ. » 100

ΕΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑ

Βλαστός Στέφ. Α.	»	28
Καραμάνος Φωκ. Γ.	»	15

ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ

Δεστούνης Γαβρ.	»	40
* Κοντογιαννάκης Ίω.	»	1145
* Συμβουλίδης Γ.	»	60

ΕΝ ΚΑΛΚΟΥΤΤΑ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

Ἀγέλαστος Ίω. Ε.	»	29,10
Ἀργέντης Α. Α.	»	58,20
Ἀργέντης Π. Α.	»	58,20
Βαλέττας Ν.Ι.	»	58,20
Βλαστός Θ. Α.	»	87,30
Βλαστός Θ. Π.	»	29,10
Γεωργιάδης Γ.Α.	»	29,30
Καλθοκορέσης Μ.	»	29,10
Λαμπρινούδης Ἀλέξ. Ν.	»	29,10
Λαμπρινούδης Μιλτ.	»	29,10
Λαμπρινούδης Κωνστ.	»	29,10
Μασαούτης Ι.	»	29,10
Μασούν Μ.	»	29,10
Μαυρογιάννης Ζ. Α.	»	29,10
Μαυρογορδάτος Στυλ. Ν.	»	29,10
Μεταξᾶς Γ.	»	29,10
Μήκας Ἀνδρ.	»	29,10
Μινέττας Ίω.	»	29,10
Νεγρεπόντες Γ.	»	29,10
Νεγρεπόντες Ζ. Α.	»	58,20
Παπασπυρόπουλος Δαμασκ. (ἀρχιμανδρ.)	»	29,10
Paul G. L.	»	58,20
Πρώτος Π. Κ.	»	29,10

Ῥάλλης Π. Ι	»	29,10
Ῥίζος. Π. Γ.ool.com.cn	»	58,20
Ταμπάκης Χαρ.	»	29,10
Φραγκίδης Δ.	»	58,20
Χρύσανθος Ζ.Δ.	»	29,10
Ψύχας Σταμ.	»	58,20

Δωρηταὶ βιβλίων καὶ τὰ βιβλία αὐτά.

Ἡ ἐν Πετροπόλει Commission Impériale archéologique τὰ ἑαυτῆς Comptes rendus τῶν ἐτῶν 1870—1 μετὰ πινάκων εἰς φύλ.

Ἡ ἐν Κοπεγχάγῃ Société royale des antiquaires du Nord τὰ ἑαυτῆς Mémoires τῆς nouvelle série 1873—4 ἀπὸ σελ. 1—98.

Τὸ ἐν Γενεύῃ Institut national τοῦ ἑαυτῆς Bulletin τὸν 20ον τόμον.

Τὸ ἐν Βασιγτώνι τῆς Ἀμερικῆς Σμιθσωνιακὸν Καθίδρυμα τὸ ἑαυτῆς Annual report τοῦ ἔτους 1872 καὶ 1873. Ἐτι δὲ τὰ ἐξῆς τρία βιβλία. The geographical distribution of animals and plants by Ch. Pickering, Boston, 1854 εἰς 4ον, Archeological researches in Kentucky and Indiana, 1875, by F. W. Putnam.—Eight annual report of the trustees of the Peabody museum of american archeology and ethnology. Cambridge, 1875, εἰς 8ον.

Ἡ ἐν Λουγδούνῳ τῆς Γαλλίας ἀκαδημαϊκὴ Ἑταιρία τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τὰ ἑαυτῆς Annales τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ὁ ἐν Παρισίοις P. Foucart τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συγγράμματος τοῦ Lebas Inscriptions de Grèce (Mégare et Peloponnèse,) ἐρμηνευτικοῦ κειμένου ἀπὸ σελ. 129—176 καὶ Supplement πινάκων ἀπὸ σελ. 513.

Ὁ ἀντίθ. G. Perrot ἐν φυλλάδιον sur quelques inscriptions inédites des côtes de la Mer noire.

Ὁ ἀντίθ. Aurès, Tableaux indicatifs des mesures de capacités romaines et attiques . (εἰς δύο ἀντίτυπα.)

Ὁ ἐν Βερολίῳ Adler, Die Stoa des Koenigs Attalos II.

Ὁ ἀντίθ. F. Piper δύο φυλλάδια Inscriften Constantins des grossen καὶ Das christliche Museum der Universität zu Berlin.

Ὁ ἐν Βόνῃ R. Kekulé, Die Gruppe des Kuenstlers Menelaos. Leipzig, 1870, εἰς 4ον

Ὁ ἐν Βενετία Ἰω. Βελοῦδιος La spada del imperatore Constantino.

Ὁ ἐν Παίδεστῳ φιλεκπαίδ. Σύλλογος Ἐκθεσιν ἐπέτειον καὶ ἀντίγραφα δύο ἐπιγραφῶν.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Γ. Ἀθηνογένης 45 φωτογραφήματα ἀρχαίων τοῦ Μουσείου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἱατρός Π. Πόταγος φωτογραφήματα μνημείων ἐπιτύμβιων Θεσσαλονίκης.

Ὁ ἐν Ἀμμοῦ A. Γαφανοὶ ἀντίτυπον σφραγίδος ἐχούσης σύμβολα τοῦ Ἀσσυριακοῦ.

Ὁ ἐν Ζακύνθῳ Π. Χιώτης τὸν α'. τόμον τῆς παρ' αὐτοῦ Ἱστορίας τοῦ Ἰονίου κράτους.

Ὁ ἐνταῦθα Ἀλέξ. Γ. Κυριακός Transactions of the royal Society of literature, II ser. vol. III part I. ἐνθα ἡ τοῦ Stoddart πραγματεία περὶ λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγραφῶν τῆς Κνίδου, Ρόδου κτλ.

Ὁ γραμματεὺς τῆς Ἑταιρίας Ueber ein altattisches Grabdenkmal aus Griechenland, von A. Kirchhoff, mit einem Nachtrage von E. Curtius, Berlin, 1874, εἰς 4ον

Οἱ συντάχεται τοῦ ἐν Ἀθήναις περιοδικοῦ Ἀθηναίου, τὸν τρίτον τόμον τοῦ περιοδικοῦ τούτου.

Βιβλία αγορασθέντα χρήμασι τῆς Ἑταιρείας.

Ἀρχαιολογική Ἐφημερίς Βερολίνου, τοῦ ἔτους 1875.

Mortillet, le signe de la croix avant le Christianisme.
Paris, 1866.

Michaëlis, der Parthenon. Leipzig, 1870.

Böttcher, der Zophoros am Parthenon. Berlin, 1875.

Gurlitt, das Alter der Bildwerke und die Bauzeit
des sogenannten Theseion in Athen. Wien, 1875.

Δ ω ρ η τ α ἰ ἀ ρ χ α ῖ ω ν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, Ἡ Ἑταιρεία
τοῦ ἀεριόφωτος, Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Χατζηκώστα, Ἀρι-
στείδης Παπούδωφ, Ἰω. Θεοφιλάτος, Ἑνρ. Τράϊμπερ, Εὐαν-
θία Θ. Καντσαλλιέρη, Ἀθαν. Γαβριηλάκης, Δ. Πάππος, Ἀλέξ.
Γ. Κυριακός, Ἀδελφοὶ Κούζη, Ἰω. Οἰκονομίδης, Παναγ. Γ.
Γεννάδιος, Ἰάκ. Δραγάτσης, Θ. Κουτσούλης, Νικηφ. Καλο-
γεράς, Νικόλ. Μπενέτος, Ἀλέξ. Ξαχουστῆς, Ξαυέρι. Λάν-
δερερ, Ἑνρ. Τσίλλερ, Θεόδ. Ἀρεταῖος, Νικ. Σπαθῆς, Μιχ.
Καλαποθάκης, Παναγ. Ἀντωνιάδης, Ἰω. Κουτσογιάννης.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Γεώργ. Παπαχρήστου, Ἀθαν. Βανάκος, Γεώργ. Φωτει-
νός, Ἰω. Καβελλάρης, Νικ. Καλαντζῆς, Α. Χελιδώνης, Τ.
Μαρκόπουλος, Κωνστ. Α. Μωραΐτης, Κυριακοῦλα Γ. Νε-
ρούτσου, Ἰωάν. Κανελλόπουλος, Ἑμμαν. Μόρμορης.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.

Δημ. Γυαλάς, Ἀρχιερεὺς Ἀνθιμος Ἀλεξοῦδης, Ἰωνᾶς
Κριωνᾶς, Θωμᾶς Καλλιβούλος, Γεώργ. Συμβουλίδης.

Καὶ ἄλλοι δέ τινες ἐκ τῶν κατὰ τὰ πρότερα ἔτη ἀναγρά-
φέντων ὡς δωρητῶν προσήνεγκαν καὶ ἐφέτος ἀρχαῖα.

ζ'. Ἐκ Σαιρωνείας.

1) ἀγαλμάτιον Ἀφροδίτης μαρμάρινον αἶον 1

η'. Ἐξ Ἀλῶν Λαρύννης.

1) εἰδώλια πήλινα, σῶα 36

θ'. Ἐξ Ὀρχομενοῦ τῆς Βοιωτίας.

1) Ἀγαλμάτων Ἀφροδίτης μαρμάρινον ἄνευ
κεφαλῆς 1
2) ἄκραι χεῖρες λίθιναι 2
3) δάκτυλοι χάλκιναι 2 5

ι'. Ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν Ῥαμπόλεως καὶ Ἀβῶν.

1) ἀγγεῖα πήλινα 60
2) ξίφος σιδηροῦν 1
3) ποτήριον ἀργυροῦν, τεθλασμένον 1 50

ιβ'. Ἐκ τοῦ δήμου Κρωπείας.

1) λίθοι ἐνεπίγραφοι 7
2) γλυπτὰ 2
3) σταθμὰ μολύβδινα 3
4) κλειδίον ὀρειχάλκινον 1 13

ιγ'. Ἐκ Κυθήρων.

1) λίθοι ἐνεπίγραφοι 2
2) νόμισμα χαλκοῦν τῆς ἀρχαίας πόλεως
Κυθήρων 1 3

Τὸ ὅλον ἀρχαῖα 1492

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1876.

II. Σταματάκης.

Ἐν τοῖς δημοτικοῖς μουσείοις ἐξησφαλίθησαν ἀρχαῖα 2181
Κατεγράφησαν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις » 887
Μετεκομίσθησαν εἰς τὸ μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας » 1492

Τὸ ὅλον ἀρχαῖα 4560

www.libtool.com.cn

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΛΑΧΕΙΟΥ
ΤΗΣ Α΄ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

Ἐπωλήθησαν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος γραμμάτια	34,724
» εἰς τὸ ἐξωτερικὸν »	13,083
Τὸ ὅλον »	<u>47,807</u>

Ἀτινα πρὸς δραχμὰς παλαιὰς 3:36, φέρουσι δραχ. 160,631:52

Ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης ἀφαιροῦνται

- 1). Τὸ $\frac{1}{3}$ ὅπερ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ
14 Νοεμβρ. 1874 Β. Διατάγματος ἀ-
νήκει εἰς τοὺς κερδήσαντας 200 λα-
χνούς, ὧν κατάλογος ἐδημοσιεύθη ἐν
ιδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ εὐθὺς μετὰ τὴν
ἐκκύβευσιν δρ. 53,543:84

- 2). Ἐξ ὅδα ἐγκαταστάσεως τοῦ εἰδικοῦ
γραφείου, κατασκευῆς τῶν γραμματίων,
διαχειρίσεως τοῦ λαχείου καὶ μισθοῦ
προσωπικοῦ μέχρι τέλους Ἰανουαρίου,
ὅτε ἔληξεν ἡ πρώτη περίοδος δρ. 9,312:80

- 3). Κρατηθεῖσα προμήθεια ὑπὸ τῶν ἀντα-
ποκριτῶν τῆς Ἑταιρίας ἐπὶ τῶν πραγ-
ματοποιηθεῖσων εἰσπράξεων . . . δρ. 14,203:86

Τὸ ὅλον τῶν δαπανῶν 77,060:50

Ὡστε ὑπολείπεται καθαρὰ ὑπὲρ τῆς ἑταιρίας ὠφέ-
λεια δραχ. 83,571:02

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 μαρτίου 1876.

Ἡ εἰδικὴ τοῦ λαχείου ἐπιτροπή,

Ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας **Ἡλ. Παπαηλιόπουλος**

Ὁ πρόεδρος τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας **Φίλιππος Ἰωάννου**

Μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς αὐτῆς ἑταιρίας

Σ. Σωτηρόπουλος

Π. Ἐμμαν. Γιαννόπουλος

Εὐδόκιμος Καστόρχης.

www.libtool.com.cn